

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

TŁUMACZENIE NIEOFICJALNE

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
ul. Mszczonowska 4
02-337 Warszawa
Polska

Wydział

Data
25 października 2019

Do rąk: Pan Wojciech Śpiewak

Nr akt xx

/[inicjały]

Pozwolenie na budowę gazociągu do przesyłu gazu ziemnego Baltic Pipe na Morzu Bałtyckim¹

Spółki Energinet oraz Gaz-System S.A. planują budowę rurociągu Baltic Pipe w celu przesyłania gazu z rurociągu Europipe II na Morzu Północnym przez Danię do Polski. Spółka Energinet będzie odpowiedzialna za część rurociągu zlokalizowaną na Morzu Północnym i w obszarze Małego Bełta oraz za większość części lądowej infrastruktury przesyłowej. Gaz-System S.A. będzie odpowiedzialny za realizację części lądowej rurociągu (ok. 400 m) w Faxe Bugt (zatoka Faxe) oraz części podmorskiej na Morzu Bałtyckim. Duńska Agencja Ochrony Środowiska to organ do spraw środowiska zajmujący się lądowym odcinkiem rurociągu, natomiast odcinkiem podmorskim zajmuje się Duńska Agencja Energetyczna.

W piśmie z dnia 16 listopada 2018 firma Gaz-System S.A. wystąpiła do Duńskiej Agencji Energetycznej z wnioskiem o wydanie pozwolenia na budowę odcinka gazociągu do przesyłu gazu ziemnego Baltic Pipe, podzielonego na dwa odcinki przecinające duńskie wody terytorialne oraz obszar szelfu kontynentalnego w Morzu Bałtyckim. Oba odcinki są poprowadzone, odpowiednio, od linii brzegowej w Faxe Bugt, do szwedzkich wód terytorialnych oraz od szwedzkich wód terytorialnych, przez duńskie wody terytorialne w regionie wyspy Bornholm, po polskie wody terytorialne.

Budowa i eksploatacja rurociągów do przesyłu węglowodorów na duńskich wodach terytorialnych oraz duńskim szelfie kontynentalnym może odbywać się wyłącznie za zgodą ministra ds. klimatu i energii, co reguluje § 3a oraz § 4, ust. 1 Rozporządzenia nr 1189 z 21 września 2018 w sprawie Ustawy o szelfie kontynentalnym oraz określonych instalacji rurociągowych na wodach terytorialnych (Ustawa o szelfie kontynentalnym). Prawo wydawania pozwoleń zostało przekazane Duńskiej Agencji Energetycznej, zob. § 3, ust. 1 i 2 Rozporządzenia nr 1512 z 15 grudnia 2017 w sprawie obowiązków i uprawnień

¹) Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Duńskiej Agencji Energetycznej, jednak 21 grudnia 2018 przejął je minister ds. klimatu i energii.

1. Pozwolenie

1.1. Decyzja

Minister ds. klimatu i energii niniejszym udziela zezwolenia spółce Gaz-System S.A. na budowę gazociągu do przesyłania gazu ziemnego Baltic Pipe na Morzu Bałtyckim.

Pozwolenie zostaje wydane zgodnie z § 3a i § 4 Rozporządzenia nr 1189 z 21 września 2018 w sprawie Ustawy o szelfie kontynentalnym oraz § 2 Rozporządzenia nr 1520 z 15 grudnia 2017 w sprawie określonych instalacji rurociągowych na wodach terytorialnych i szelfie kontynentalnym.

Pozwolenie dotyczy budowy, w tym ułożenia, gazociągu do przesyłania gazu ziemnego w duńskim obszarze morskim na Morzu Bałtyckim. Przed oddaniem rurociągu do eksploatacji spółka Gaz-System S.A. musi złożyć do Duńskiej Agencji Energetycznej wnioszek o pozwolenie na eksploatację rurociągu, co reguluje § 2 Rozporządzenia nr 1520 z 15 grudnia 2017 w sprawie określonych instalacji rurociągowych na wodach terytorialnych i szelfie kontynentalnym.

Pozwolenie nie obejmuje niezbędnych zezwoleń, zgód itp. wymaganych zgodnie z innymi przepisami oraz nie zwalnia spółki Gaz-System S.A. z obowiązku uzyskania niezbędnych zezwoleń i zgód wymaganych na podstawie innych przepisów prawa.

Minister ds. klimatu i energii w związku ze złożonym wnioskiem otrzymał rekomendację od ministra spraw zagranicznych, zgodnie z którym projekt jest zgodny z interesami zagranicznymi oraz polityką bezpieczeństwa i obrony Królestwa Danii,
zob. § 3 a, ust. 2 ustawy o szelfie kontynentalnym.

12 października 2018 minister spraw zagranicznych przesłał rekomendację do ministra ds. klimatu i energii, stwierdzając, że projekt jest zgodny z interesami zagranicznymi Danii oraz polityką bezpieczeństwa i obrony.

Pozwolenie wydano, m.in., na podstawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzonej zgodnie z postanowieniami ustawy w sprawie ocen środowiskowych, ze względu na fakt, że projekt dotyczy budowy gazociągu do przesyłania gazu ziemnego o średnicy 872 mm i długości 133 km, a tym samym podlega postanowieniom określonym w Załączniku 1, nr 16 ustawy w sprawie ocen środowiskowych, zob. § 15, ust. 1, pkt 1, oraz w Załączniku 1, nr 16 Rozporządzenia nr 1225 z 25 października 2018 ustawy w sprawie ocen

środowiskowych planów, programów oraz określonych projektów (ustawa w sprawie ocen środowiskowych). Raport o oddziaływaniu projektu na środowisko to element niezbędnej dokumentacji wymaganej do przetworzenia wniosku i został on przygotowany przez klienta. Ocena oddziaływania na środowisko obejmuje ocenę zgodnie z postanowieniami dyrektywy siedliskowej oraz dyrektywy ptasiej itp. Przeprowadzono również konsultacje społeczne trwające co najmniej 8 tygodni.

Ponadto projekt Baltic Pipe jest objęty Konwencją z Espoo, ponieważ może on transgranicznie oddziaływać na środowisko. Oznacza to, że Dania — podobnie jak pozostałe kraje — ma obowiązek poinformować o projekcie wszystkie kraje narażone na oddziaływanie. Jeśli sąsiadujący kraj wyrazi chęć uczestnictwa w procesie oceny oddziaływania na środowisko, musi zostać objęty tym procesem. W związku z powyższym, procesem oceny oddziaływania na środowisko zostały objęte Szwecja, Niemcy oraz Polska.

Ocena oddziaływania na środowisko podlegała konsultacjom krajowym w okresie od 15 lutego 2019 do 12 kwietnia 2019. W tym samym okresie w krajach narażonych odbyło się przesłuchanie publiczne sprawie dokumentacji Espoo, w tym oceny oddziaływania na środowisko w ujęciu transgranicznym dotyczące części rurociągu ułożonego na wodach duńskich (odpowiednio, duński obszar szelfu kontynentalnego oraz duńskie wody terytorialne), trwające do 20 sierpnia 2019.

Pozwolenie wydano na podstawie pozytywnych wyników oceny oddziaływania projektu na środowisko w Danii oraz transgranicznego oddziaływania na sąsiadujące kraje, w tym w oparciu o ukończone konsultacje społeczne na poziomie krajowym w ramach Konwencji z Espoo.

Pozwolenie zostaje wydane po konsultacjach m.in. z Duńską Agencją Ochrony Środowiska, Duńską Agencją Nieruchomości Ministerstwa Obrony, Duńskim Urzędem Morskim, Duńskiej Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa, Duńskim Urzędem ds. Wybrzeży, Duńskim Inspektoratem Pracy, Ministerstwem Spraw Zagranicznych, Duńską Agencją ds. Danych Geologicznych i Duńską Agencją ds. Kultury i Pałaców.

Pozwolenie nie może zostać wykorzystane do czasu upłynięcia terminu odwołania wynoszącego 4 tygodnie od opublikowania niniejszego pozwolenia, zob. § 6 a, ust. 4 i 5 ustawy o szelfie kontynentalnym.

1.2. Warunki

Pozwolenie zostaje udzielone zgodnie z § 3 a i § 4 ustawy o szelfie kontynentalnym, zob. § 4, ust. 2 ustawy o szelfie kontynentalnym oraz § 4 Rozporządzenia nr 1520 z 15 grudnia 2017 w sprawie określonych instalacji rurociągowych na wodach terytorialnych i szelfie kontynentalnym:

1. Duński odcinek rurociągu Baltic Pipe to fragment większego projektu. Rurociąg Baltic Pipe musi również zostać zatwierdzony przez Norwegię, Szwecję oraz Polskę w celu pełnej realizacji projektu. Jeśli spółki Gaz-System S.A./Energinet nie otrzymają wymaganych pozwoleń do realizacji projektu rurociągu lub którakolwiek ze spółek porzuci projekt w całości lub częściowo z innych powodów, niniejsze pozwolenie wygasa. Spółka Gaz-System S.A. musi powiadomić Duńską Agencję Energetyczną, jeśli projekt rurociągu nie zostanie zrealizowany zgodnie z opisem we wniosku.
2. Spółka Gaz-System S.A. musi przesłać zaktualizowany harmonogram projektu, w tym przewidywany czas układania rurociągu przed rozpoczęciem prac. Harmonogram należy przesłać do Duńskiej Agencji Energetycznej.
3. Spółka Gaz-System S.A. musi podpisać stosowne umowy z właścicielami kabli i instalacji rurociągowych przecinających trasę rurociągu. Umowy te mają zagwarantować, że właściciele ze względu na krzyżowanie się instalacji będą odpowiednio zabezpieczeni.
4. Po podpisaniu umów z właścicielami infrastruktury, która będzie przecinać trasę rurociągu, i przed ułożeniem rurociągu spółka Gaz-System S.A. prześle do zatwierdzenia do Duńskiej Agencji Energetycznej projekty oraz wybrane metody realizacji skrzyżowań tej infrastruktury.
5. Spółka Gaz-System S.A. pozwoli na krzyżowanie się trasy gazociągu do przesyłania gazu ziemnego z innymi rurociągami i kablami, które zostaną ułożone w przyszłości.
6. Spółka Gaz-System S.A. wykupi ubezpieczenie obejmujące odszkodowanie z tytułu szkód spowodowanych przez prace prowadzone w ramach pozwolenia, przy czym będzie ono obejmowało także szkody przypadkowe.
7. Materiały używane do stabilizowania rurociągu nie mogą być szkodliwe dla flory i fauny Morza Bałtyckiego, np. poprzez wprowadzanie gatunków inwazyjnych podczas układania materiału skalnego.
8. Podczas układania kamieni należy monitorować obszar wokół statku w zakresie obecności zwierząt morskich, które przed układaniem kamieni powinny być odstraszone za pomocą dźwięku generowanego przez pingery. Duńska Agencja Energetyczna chce, aby zwierzęta były odstraszone przy użyciu pingerów, zamiast używania odstraszczy fok. Szczegółowe parametry dźwięku generowanego przez pingery muszą zostać zatwierdzone przez Duńską Agencję Energetyczną przed rozpoczęciem układania kamieni itp.
9. Planując prace budowlane spółka musi unikać układania rur w obszarze Basenu Arkońskiego w okresie od lipca do sierpnia, ponieważ jest to okres tarła dorsza. We wspomnianym okresie zabrania się wykonywania jakichkolwiek prac obejmujących ingerencje w dno morskie.
10. Do Duńskiej Agencji Energetycznej należy przesłać umowę pomiędzy Duńskim Stowarzyszeniem Rybaków a spółką Gaz-System S.A., gdy tylko

zostanie ona podpisana, lecz nie później niż przed rozpoczęciem układania rurociągu.

11. Spółka Gaz-System S.A. musi przestrzegać wymogów określonych przez Duński Urząd Morski związanych z realizacją, eksploatacją i likwidacją projektu.
12. Spółka Gaz-System S.A. musi przestrzegać wymogów określonych przez Duńskie Siły Zbrojne związanych z realizacją projektu.
13. Spółka Gaz-System S.A. musi przestrzegać wymogów określonych przez Duńską Agencję Ochrony Środowiska związanych z realizacją projektu i pracami.
14. Spółka Gaz-System S.A. musi opracować program monitorowania dla fazy budowy, w tym etapu układania rurociągu. Program monitorowania musi obejmować warunki środowiskowe i być zatwierdzony przez Duńską Agencję Energetyczną przed rozpoczęciem układania rurociągu.
15. Spółka Gaz-System S.A. musi zagwarantować przestrzeganie art. 29h, ust. 1 rozporządzenia nr 358 z 8 kwietnia 2014 dotyczącego ustawy o muzeach. Zgodnie z jego postanowieniami odkrycie śladów reliktyw lub wraków podczas budowy musi zostać natychmiast zgłoszone do urzędu Slots og Kulturstyrelsen, a dalsze prace należy wstrzymać.
16. Spółka Gaz-System S.A. dokona oceny rurociągu po jego położeniu, obejmującej badania po ułożeniu rurociągu. Ocena wraz z wnioskami zostanie przedłożona do zatwierdzenia Duńskiej Agencji Energetycznej w odniesieniu do tego, czy należy przeprowadzić dalsze prace związane z ingerencją w dno morskie.
17. Spółka Gaz-System S.A. musi przestrzegać wymogów określonych przez Duńską Agencję ds. Danych Geologicznych związanych z realizacją projektu. Przewidywane współrzędne rurociągów muszą zostać przesłane do Duńskiej Agencji ds. Danych Geologicznych, a ostateczna lokalizacja (współrzędne) układanych rurociągów należy przesłać do Duńskiej Agencji Energetycznej, Duńskiej Agencji Nieruchomości Ministerstwa Obrony oraz Duńskiej Agencji ds. Danych Geologicznych.
18. Spółka Gaz-System S.A. musi udokumentować zakres strat fizycznych oraz ocenić, udokumentować i zgłosić do Duńskiej Agencji Ochrony Środowiska zakres zaburzeń fizycznych głównych rodzajów siedlisk na dnie morskim. Jeśli to możliwe, zakres strat oraz zaburzeń fizycznych powinien być związany z głównymi rodzajami siedlisk określonymi w dyrektywie w sprawie strategii morskiej. Zakres strat i zaburzeń fizycznych związany z głównymi rodzajami siedlisk na dnie morskim należy zgłosić w ciągu 2 miesięcy od zakończenia prac budowlanych.
19. Spółka Gaz-System S.A. musi przygotować plany awaryjne dla wszystkich etapów projektu i uwzględnić w nim skutki wycieku węglowodorów i innych przypadkowych zdarzeń. Plany reagowania w przypadku zaistnienia zdarzeń niepożądanych będą co roku przedkładane Duńskiej Agencji Energetycznej.

20. Przed rozpoczęciem eksploatacji rurociągu spółka Gaz-System S.A. musi udostępnić dokumentację systemu zarządzania w zakresie eksploatacji, inspekcji oraz konserwacji rurociągu. System zarządzania musi gwarantować, że eksploatacja i warunki będą stale monitorowane w celu utrzymania integralności rurociągu. System zarządzania zostanie poddany ponownej ocenie w ramach podejścia bazującego na ocenie ryzyka prowadzonej na podstawie obserwacji stanu rurociągu i warunków jego eksploatacji.
21. Spółka Gaz-System S.A. musi zagwarantować, że skład gazu pozostaje zgodny ze specyfikacjami projektowymi rurociągu. Wszelkie istotne zmiany składu muszą być zatwierdzone przez Duńską Agencję Energetyczną.
22. Spółka Gaz-System S.A. opracuje program monitorowania etapu eksploatacji. Program monitorowania musi uwzględniać aspekty środowiskowe i będzie wymagał zatwierdzenia przez Duńską Agencję Energetyczną przed oddaniem rurociągu do eksploatacji.
23. Spółka Gaz-System S.A. musi przysyłać dane zebrane podczas etapów budowy oraz eksploatacji z obszarów sąsiadujących z poligonami wojskowymi do Dowództwa Marynarki Wojennej. Dane z poligonów dla łodzi podwodnych NATO nie mogą być publikowane ani udostępniane stronom trzecim bez zgody Dowództwa Marynarki Wojennej.
24. Spółka Gaz-System S.A. musi opublikować dane z programów monitorowania, gdy będą one dostępne, jednak dopiero po uzyskaniu zgody Dowództwa Marynarki Wojennej. Informacje, które mogą być opublikowane, dotyczą tylko warunków środowiskowych z etapów budowy i eksploatacji.
25. Przed odbiorem wstępnym Duńska Agencja Energetyczna musi zostać poinformowana o wybranych metodach, w tym wyborze środków chemicznych, dodatków i innych środków uzdatniających, ponieważ zakłada się, że oddziaływanie na środowisko oraz ryzyko są ograniczone do minimum.
26. Niezależny podmiot weryfikujący musi wydać „Certyfikat zgodności” dokumentujący, że instalacje spełniają wymogi obowiązujących przepisów prawnych, norm oraz specyfikacji technicznych spółki Gaz-System S.A. Duńska Agencja Energetyczna wymaga złożenia „Certyfikatu zgodności” w tejże agencji, kiedy będzie on dostępny i przed oddaniem instalacji rurociągu do eksploatacji.
27. Przed oddaniem rurociągu do eksploatacji spółka certyfikująca musi wydać notę zwalniającą/akceptację z kontroli części morskiej. Nota zwalniająca z inspekcji części morskiej musi zostać złożona w Duńskiej Agencji Energetycznej bezzwłocznie po tym, jak będzie dostępna.
28. Spółka Gaz-System S.A. opracuje program monitorowania etapu eksploatacji. Program monitorowania musi obejmować warunki związane z bezpieczeństwem. Program monitorowania musi zostać zatwierdzony przez Duńską Agencję Energetyczną i wdrożony przed oddaniem rurociągów do eksploatacji.

29. Po ukończeniu procesu rozruchu, jednak przed oddaniem rurociągu do eksploatacji, spółka Gaz-System S.A. musi przesłać wyniki programu do Duńskiej Agencji Energetycznej.
30. Na etapie budowy i eksploatacji budowa rurociągu będzie podlegała nadzorowi władz duńskich. W ramach nadzoru nad rurociągiem, sprawowanym przez Duńską Agencję Energetyczną, agencja ta może w dowolnym czasie zwrócić się o przekazanie wyników audytów wewnętrznych lub zewnętrznych w celu uzyskania wglądu w audyty i dokonania weryfikacji przez niezależny podmiot trzeci.
31. Spółka Gaz-System S.A. musi, w odpowiednim czasie przed wycofaniem rurociągu z eksploatacji, opracować plan demontażu rurociągu i przesłać go do Duńskiej Agencji Energetycznej w celu zatwierdzenia. W określonym terminie po zakończeniu eksploatacji oraz po stosownej uprzedniej komunikacji ze spółką Gaz-System S.A., Duńska Agencja Energetyczna może nakazać spółce całkowite lub częściowe usunięcie instalacji rurociągowej — objętej niniejszym pozwoleniem — z dna morskiego, zgodnie z art. 4, ust. 2 rozporządzenia nr 1520 z 15 grudnia 2017 w sprawie określonych instalacji rurociągowych na wodach terytorialnych i szelfie kontynentalnym.

1.3. Skargi

Odwołanie w formie pisemnej można wnieść do Komisji Odwoławczej ds. Energii, Toldboden 2, 8800 Viborg w terminie 4 tygodni od opublikowania decyzji, zgodnie z § 6 a ustawy o szelfie kontynentalnym.

Każdy, kto ma istotny i indywidualny interes związany z wydaną decyzją jak również lokalne oraz krajowe stowarzyszenia i organizacje, których głównym celem jest ochrona przyrody i środowiska, są uprawnione do złożenia skargi na podstawie § 6 a ust. 1 ustawy o szelfie kontynentalnym. Dotyczy to również lokalnych i krajowych organizacji, których celem jest zabezpieczenie istotnych interesów dotyczących walorów rekreacyjnych, jeśli decyzja wpływa na te interesy.

Z poważaniem,

Dan Jørgensen

2. Zastosowanie

2.1. Wnioskodawca

We wniosku stwierdza się, że spółka Gaz-System S.A. to spółka z ograniczoną odpowiedzialnością posiadająca 100% akcji własnych, która planuje codzienną eksploatację rurociągu.

Siedziba główna spółki Gaz-System S.A. mieści się przy ul. Mszczonowskiej 4, 02-337 Warszawa.

2.2. Dokumentacja wniosku

Analizie podlegał wniosek złożony przez spółkę Gaz-System S.A w dniu 25 stycznia 2019 obejmujący następujące kluczowe dokumenty . oraz jego późniejsze zmiany:

- Baltic Pipe, Morze Bałtyckie — Dania, wniosek o pozwolenie na budowę (BALTIC PIPE, BALTIC SEA - DENMARK, Construction Permit Application)
 - Załącznik nr 1: Współrzędne IP i TP trasy rurociągu Baltic Pipe
 - Załącznik II: Informacje techniczne:
 - Raport koncepcyjny
 - Raport z identyfikacji zagrożeń (raport HAZID)
 - Analiza ryzyka związanego z budową (CRA), raport
 - Ilościowa ocena ryzyka (QRA), raport
 - Raport ALARP
 - Filozofia bezpieczeństwa projektu
 - Plan bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony środowiska w ramach projektu
 - Specyfikacja wymagań kontraktowych BHP i OŚ
 - Załącznik III: Ocena oddziaływania na środowisko (OOS):
 - Rurociąg podmorski Baltic Pipe, pozwolenia i projekt, raport o oddziaływaniu na środowisko — Morze Bałtyckie, Dania
 - A, Streszczenie w języku niespecjalistycznym
 - A, Wprowadzenie i podsumowanie wniosków dotyczących projektu Baltic Pipe
 - B, Aneks 1, Skrzyżowanie w obszarze Małego Bełta — opis podmorskich prac budowlanych
 - B, Aneks 2, hałas z prac budowlanych rurociągu Baltic Pipe w obszarze Małego Bełta — informacje dotyczące hałasu
 - B, Raport dotyczący oddziaływania na środowisko w obszarze Małego Bełta, rurociąg Baltic Pipe
 - C, Raport dotyczący oddziaływania na środowisko na Morzu Północnym, rurociąg Baltic Pipe
 - D, Ocena oddziaływania na środowisko w obszarze Natura 2000 nr 112, Mały Bełt

- E, Załącznik do sekcji w związku z Rozporządzeniem w sprawie koordynacji
- Załącznik IV: Ocena oddziaływania na środowisko rurociągu Baltic Pipe
 - dokumentacja zgodna z Konwencją z Espoo:
 - Podsumowanie wniosku o pozwolenie na budowę
 - Rurociąg podmorski Baltic Pipe, pozwolenia i projekt, raport Espoo, Dania

2.3. Projekt Baltic Pipe

We wniosku stwierdza się, że projekt rurociągu w duńskim obszarze morskim jest częścią większego projektu rurociągu.

Wniosek dotyczy budowy podmorskiego rurociągu o średnicy 36 cali na duńskich wodach terytorialnych na Morzu Bałtyckim. Rurociąg na duńskich wodach terytorialnych to część większego projektu obejmującego rurociąg podmorski do przesyłania gazu z Norwegii do Polski.

Łączna zdolność przesyłowa projektu Baltic Pipe wynosi 10 miliardów m³ gazu ziemnego rocznie. Przewiduje się, że łączna długość trasy rurociągu wyniesie ok. 850 km, z czego ok. 133 km zostanie poprowadzonych na duńskich wodach terytorialnych na Morzu Bałtyckim.

2.4. Lokalizacja duńskiego odcinka projektu rurociągu

Odcinek duński projektu rurociągu w Morzu Bałtyckim znajduje się w Faxe Bugt, gdzie trasa rurociągu wchodzi w szwedzką WSE, a następnie ponownie wchodzi w duńską WSE/wody terytorialne w regionie Bornholmu. Stamtąd wchodzi w polską WSE/wody terytorialne; zob. poniżej:

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Rysunek 1 Źródło: Rysunek 1-1, „Rurociąg podmorski Baltic Pipe, pozwolenia i projekt, raport o oddziaływaniu na środowisko — Morze Bałtyckie, Dania”, luty 2019 rok.

Współrzędne dokładnej lokalizacji na wodach duńskich przedstawiono w Aneksie I. Ostateczne współrzędne lokalizacji rurociągu zostaną określone dopiero po ułożeniu rurociągu.

2.5. Harmonogram

We wniosku stwierdzono, że układanie rurociągu rozpocznie się w 2020 roku, aby do końca 2022 roku był on gotowy do przesyłania gazu; zob. punkt 4.1 wniosku.

Prace instalacyjne rozpoczną się od obiektów lądowych w Danii w pobliżu Faxe Bugt, gdzie rurociąg zostanie ułożony w tunelu pod linią brzegową, aby uniknąć zniszczenia nadmorskich klifów, a następnie zostanie umieszczony w wykopie gwarantującym jego stabilność oraz chroniącym jego integralność. Prace obejmujące ingerencje w podłoże zostaną wykonane przed budową rurociągu. Przewiduje się, że budowa rurociągu z Danii do Polski będzie trwać około dwóch lat.

Przewiduje się, że prace budowlane w ramach całego projektu na Morzu Bałtyckim rozpoczną się w lipcu 2020 roku i zostaną zakończone w sierpniu 2022 roku. Prace obejmujące ingerencję w dno morskie na Morzu Bałtyckim przed zainstalowaniem rurociągu są zaplanowane na październik 2020 roku. We wniosku spółka Gaz-System S.A. zastrzega sobie prawo do dokonywania zmian w ogólnym harmonogramie.

2.6. Aspekty techniczne

2.6.1. Prace obejmujące ingerencje w dno morskie

We wniosku i ocenie oddziaływania na środowisko stwierdzono, że układanie rurociągu w określonych obszarach wymaga dalszej stabilizacji i/lub zapewnienia większej integralności. Stabilizację można uzyskać poprzez ułożenie rurociągu w wykopie zagłębionym w dnie morskim lub poprzez ułożenie kamieni na dnie morskim wokół rurociągu. Prace obejmujące ingerencję w dno morskie są zaplanowane na niektórych odcinkach trasy rurociągu. Ingerencje w dno morskie obejmują zakopanie rurociągu w pobliżu wyjść na ląd, prace wykopowe i/lub układanie kamieni w celu ochrony rurociągu w miejscach, w których przecina szlaki żeglugowe, oraz ustabilizowania odsłoniętych odcinków. Obejmuje również instalację kamiennych/betonowych materaców w celu zabezpieczenia istniejących rurociągów i kabli.

W obszarach przybrzeżnych w miejscu wyjścia na ląd w Danii oraz w obszarach płytkich wód o głębokości poniżej 25 m przewiduje się, że rurociąg zostanie zakopany w dnie morskim. W zależności od lokalizacji prace wykopowe będą prowadzone na głębokości od 1 metra do co najmniej 2 metrów pod powierzchnią dna morskiego, przy czym ta ostatnia pozwoli uzyskać odległość co najmniej 1 metra między powierzchnią dna morskiego a wierzchem przewodu rurowego (TOP). Na płytkich wodach przemieszczanie się przybrzeżnych osadów powoduje zmiany profilu dna morskiego. W tych obszarach rurociąg musi być położony w wykopie na większej głębokości. Na duńskim odcinku planuje się zakopanie ok. 63,5 km rurociągu.

2.6.2. Skrzyżowania z infrastrukturą

W punkcie 3.5 stanowiącego część wniosku raportu o oddziaływaniu rurociągu na środowisko stwierdza się, że trasa rurociągu przecina istniejące rurociągi, kable telekomunikacyjne oraz kable energetyczne w Morzu Bałtyckim. Infrastruktura, z którą będzie się krzyżował rurociąg Baltic Pipe, zostanie określona w drodze konsultacji z odpowiednimi organami w Danii, Szwecji, Niemczech i Polsce. Ponadto rurociąg Baltic Pipe przecina rurociągi Nord Stream oraz planowane rurociągi Nord Stream 2 na duńskich wodach na południe od wyspy Bornholm. W punkcie 4 wniosku stwierdza się ponadto, że spółka została poinformowana o proponowanych trasach rurociągów Nord Stream 2 przecinających przyszłą trasę rurociągu Baltic Pipe. Spółka oświadcza, że zostaną opracowane specjalne projekty skrzyżowań dla każdego skrzyżowania z liniami kablowymi i rurociągami.

Standardowo na skrzyżowaniach z liniami kablowymi zostaną zastosowane materace betonowe, a na skrzyżowaniach z rurociągami materiał skalny.

W przypadku skrzyżowania z rurociągami Nord Stream zostanie przygotowany szczegółowy projekt skrzyżowań. Projekt skrzyżowania będzie uwzględniał wyniki badań i na ich podstawie zostanie opracowana dokumentacja układania kamieni. Celem jest zagwarantowanie integralności wszystkich rurociągów w ujęciu długoterminowym.

Spółka informuje również, że z właścicielami kabli/rurociągów zostaną podpisane stosowne umowy dotyczące projektów skrzyżowań, a ich szczegółowa dokumentacja zostanie dołączona do umów dotyczących skrzyżowań.

2.6.3. Zawartość węglowodorów i skład gazu

W punkcie 4.5 wniosku stwierdza się, że przesyłany gaz to suchy gaz ziemny. Spółka Gaz-System S.A. oświadcza, że rurociąg Baltic Pipe jest przystosowany do przesyłania suchego, „słodkiego” (niekwaśnego) gazu ziemnego, tj. gazu niezawierającego H₂S.

2.6.4. Projekt

We wniosku stwierdza się, że rurociąg został zaprojektowany zgodnie z ogólnie przyjętymi normami i praktykami dotyczącymi rurociągów. Oznacza to, że rurociąg został zaprojektowany zgodnie z normą DNVGL-ST-F101, a okres jego eksploatacji wynosi 50 lat. Spółka Gaz-System S.A. informuje, że towarzystwo Lloyd's Register zostało wskazane jako niezależny podmiot, którego zadaniem jest zweryfikowanie projektu rurociągu. Jednocześnie podmiot weryfikujący proces budowy oraz oddania rurociągu do eksploatacji zgodnie z wymogami technicznymi, jakościowymi i bezpieczeństwa nie został jeszcze wybrany.

Kontrola

We wniosku stwierdza się, że ze względu na fakt przesyłania suchego gazu dopuszczonego do obrotu, nie przewiduje się stosowania tłoków podczas samej eksploatacji rurociągu, jednak należy prowadzić regularne kontrole rurociągu przy użyciu inteligentnych tłoków inspekcyjnych w celu monitorowania integralności całego systemu. Odpowiednie obiekty do dwukierunkowego przesyłania tłoków zostaną zainstalowane przy tłoczni gazu w Danii i przy stacji odbiorczej w Polsce.

Ponadto stwierdza się, że podczas eksploatacji będą wykonywane regularne inspekcje zewnętrznej części rurociągu przy użyciu ROV oraz pomiary ochrony katodowej w celu monitorowania ogólnego stanu rurociągu, gdzie ukończone obiekty odzwierciedlają stan referencyjny rurociągu przed oddaniem go do eksploatacji.

Warunki ciśnieniowe w rurociągu

Rurociąg podmorski Baltic Pipe będzie wykonany z wysokiej jakości stali węglowej stosowanej zazwyczaj do rurociągów wysokociśnieniowych i został zaprojektowany z wartością ciśnienia projektowego wynoszącą 120 barg.

Spółka oświadcza, że maksymalne ciśnienie robocze w rurociągu na Morzu Bałtyckim w terminalu odbiorczym w Danii będzie wynosiło 117 barg, natomiast w terminalu odbiorczym w Polsce 84 barg.

Warunki temperaturowe w rurociągu

W punkcie 4.4 wniosku stwierdza się, że temperatura projektowa podmorskiego odcinka rurociągu wynosi od -7 do +50°C.

Średnica rurociągu i grubość ścianki

Projektowana średnica rurociągu spółki wynosi nominalnie 36" a stała średnica wewnętrzna 872.8 mm na całej długości trasy rurociągu. Grubości ścianek rur stalowych zostały wybrane na podstawie maksymalnego dopuszczalnego ciśnienia roboczego.

Grubość ścianki rurociągu Baltic Pipe zostanie podzielona ze względu na dwie strefy bezpieczeństwa (strefy 1 i 2). Strefa bezpieczeństwa 2 jest najwyższą klasą bezpieczeństwa stosowaną dla duńskiego terminalu odbiorczego (i polskogoterminalu odbiorczego) i rozciąga się na 500 m od brzegu. Pozostała część rurociągu jest objęta strefą bezpieczeństwa 1, tj. klasą bezpieczeństwa średniego i wysokiego. Grubość ścianki w strefie 2 wynosi 23,8 mm, natomiast w strefie bezpieczeństwa 1 — 20,6 mm, zgodnie z przyjętą normą projektową DNVGL-ST-F101.

Materiały i warunki związane z korozją

Rurociąg jest zbudowany z pojedynczych rur stalowych o długości 12,2 m, które zostaną ze sobą zespawane w ramach ciągłego procesu układania. Jakość stali określono we wniosku jako stal węglową DNVGL SAWL 450 DF i została ona wybrana zgodnie z przyjętą normą projektową DNVGL-ST-F101.

Wewnętrzna powierzchnia rur stalowych będzie miała powłokę z materiału na bazie żywicy epoksydowej w celu zmniejszenia tarcia w rurociągu, tym samym poprawiając warunki przepływu.

Z zewnątrz stalowe rury będą miały trójwarstwową powłokę polietylenową chroniącą je przed korozją. Zewnętrzna trójwarstwowa przeciwkorozyjna powłoka polietylenowa zostanie naniesiona zgodnie z normą DNVGL-RP-F106. Dodatkowe zabezpieczenie przed korozją będą stanowić anody protektorowe ze stopów aluminium i cynku. Anody protektorowe tworzą specjalny system zabezpieczenia niezależny od powłoki antykorozyjnej.

Na wierzchu zewnętrznej powłoki przeciwkorozyjnej zostanie wykonana powłoka obciążająca z betonu z domieszką rudy żelaza. Głównym celem powłoki jest ustabilizowanie rurociągu po jego ułożeniu na dnie morskim, jednak ta powłoka zapewnia również ochronę przed czynnikami zewnętrznymi, np. sprzętem połowowym.

We wniosku stwierdza się, że rury z powłoką betonową zostaną przetransportowane na statek układający, gdzie zostaną zespawane i poddane testom nieniszczącym spawów. Przed procesem układania na odsłonięte elementy stalowe zostanie założony rękaw termokurczliwy, a na spawy zostanie nałożona

powłoka wypełniająca ubytki w powłoce betonowej po obu stronach spawu w celu jego ochrony przed korozją.

We wniosku wspomniano, że instalacja rurociągu przy wyjściu na ląd w Faxe Bugt oraz w Rønne Banke zostanie przeprowadzony przy użyciu barki układającej, przeznaczonej do pracy na płytkich wodach. W tych miejscach rurociąg zostanie podniesiony przez głębokowodną barkę układającą, która wykonuje pozostałą część układania rur (połączenia przy użyciu żurawików). Połączenia przy użyciu żurawików wykonuje się poprzez podniesienie dwóch odcinków rurociągu ułożonych na dnie morskim ponad poziom wody przy użyciu żurawików na statku, a następnie ich zespawanie. Liczba takich połączeń zależy od ogólnych warunków instalacji rurociągu. Przewidziano wykonanie dwóch połączeń tego typu.

2.6.5. Budowa tunelu i układanie rurociągu

Spółka oświadcza, że najwyższy klif w rejonie wyjścia na ląd w Faxe ma wysokość 15-17 m i z tego względu preferowaną przez klienta metodą budowy wyjścia na ląd w Faxe jest tuneling. metoda tunelingu polega na wydrążeniu tunelu, który zostanie obudowany. Przewiert wykonuje się za pomocą konwencjonalnej maszyny drążącej (TBM) z tarczą do drążenia z wydobywaniem całym przekrojem. W miarę przesuwania się maszyny TBM do przodu, do otworu przeciska się odcinki rury betonowej, tworzącej stałą obudowę tunelu

Przewiduje się, że drążenie tunelu odbywać się pod linią brzegową do wody o głębokości ok. 4 m, gdzie maszyna TBM zostanie podniesiona przez otwór wykopany w dnie morskim. Spółka przewiduje, że rurociąg o średnicy 36" będzie spawany na pokładzie barki układającej przeznaczonej do pracy na płytkich wodach, a następnie rurociąg zostanie przeciągnięty przez tunel. Długość tunelu będzie wynosić ok. 400 m na lądzie i 600 m pod wodą. Tym samym długość tunelu będzie wynosiła ok. 1000 m.

Układanie rurociągu na dnie morskim odbywa się z zastosowaniem konwencjonalnej technologii układania rur typu S-lay przy użyciu statku pozycjonowanego dynamicznie (DP). Odcinki rur są dostarczane na statek układający za pośrednictwem statków dostawczych. Na statku układającym rury są łączone w jeden rurociąg, a następnie opuszczane na dno morskie. Statek DP nie może pływać po płytkich wodach (tj. w miejscach, gdzie woda ma głębokość mniejszą niż 20-25 m). W tych obszarach jest konieczne stosowanie barki płytkowodnej. Barka porusza się do przodu podczas układania poprzez podciąganie kotwic, które są przez cały czas transportowane do przodu przez statki do obsługi kotwic.

Procedura na pokładzie statku układającego obejmuje następujące ogólne czynności składające się na proces układania: fazowanie rur, spawanie rur, wykonanie badań nieniszczących spawów, wykonanie zabezpieczenia przeciwkorozyjnego spawów oraz stopniowe układanie rur na dnie morskim.

Przewidywana średnia prędkość układania wynosi około 2,5-4 km dziennie w wodach o głębokości >20 m oraz 0,5 km dziennie w wodach o głębokości <20 m.

Spółka Gaz-System S.A. we wniosku stwierdził, że zakłada się ustanowienie stref bezpieczeństwa o promieniu 1-1,5 km wokół statków układających oraz stref bezpieczeństwa o promieniu 0,5 km wokół pozostałych statków. Jednak nie przewiduje się ustanowienia stref bezpieczeństwa wokół statków dostawczych. Ostateczne strefy bezpieczeństwa oraz zgłaszanie pozycji zostanie uzgodnione bardziej szczegółowo z Duńskim Urzędem Morskim.

Po ułożeniu rurociągu przed oddaniem rurociągu do eksploatacji przeprowadzony zostanie jego odbiór wstępny. Odbiór wstępny zostanie wykonane w celu potwierdzenia integralności mechanicznej rurociągu, oraz aby zagwarantować, że jest gotowy do eksploatacji i oddania do eksploatacji.

Spółka Gaz-System S.A. stwierdziła w dokumentacji do wniosku, że odbiór wstępny zostanie przeprowadzony metodą mokrą z próbami ciśnieniowymi z użyciem wody morskiej. Woda użyta w testach zostanie odprowadzona z powrotem do morza za pośrednictwem tymczasowej rury zrzutowej w Danii. Koniec rury zrzutowej będzie zlokalizowany na głębokości co najmniej 4 m. Przed rozpoczęciem zrzutu wymagane będzie uzyskanie pozwolenia na odprowadzanie zgodnie z przepisami obowiązującymi w Danii.

Po udanym odbiorze wstępnym rurociągu i przed jego oddaniem do eksploatacji zostanie on napełniony gazem ziemnym.

2.6.6. Wycofanie z eksploatacji

Rurociąg zaprojektowano z uwzględnieniem minimalnego okresu eksploatacji wynoszącego 50 lat. Gdy okres eksploatacji rurociągu dobiegnie końca lub przestanie on być używany ze względów ekonomicznych, musi zostać wyłączony z eksploatacji. Spółka oświadcza, że wycofanie z eksploatacji zostanie wykonane zgodnie z krajowymi lub międzynarodowymi wytycznymi/normami w branży obowiązującymi w momencie wyłączenia rurociągu z eksploatacji.

2.7. Warunki bezpieczeństwa

2.7.1. Ocena ryzyka

Wniosek zawiera ocenę potencjalnego ryzyka dotyczącego stron trzecich oraz ryzyka dla środowiska podczas etapu budowy. Ocena ryzyka została przeprowadzona zgodnie z normą DNV-RP-H101. Ponadto przeprowadzono ocenę ryzyka operacyjnego dotyczącą, m.in., wypadków śmiertelnych i środowiska. Ocenę ryzyka przeprowadzono zgodnie z normą DNV-OS-F101 w zakresie integralności rurociągu oraz normą DNV-RP-F107 w zakresie potencjalnego ryzyka dla środowiska podczas etapu budowy.

System zarządzania etapami projektowania i instalacji

Spółka opisała swój system zarządzania w Załączniku 2 wniosku: „System zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy”. Spółka stwierdza, że system zarządzania jest zgodny z zapisami określonymi w normach OHSAS 18001/ISO 45001 w zakresie zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy oraz ISO 14001 w zakresie zarządzania środowiskiem. Spółka wdrożyła zasady dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony środowiska (BHP i OŚ).

2.7.2. Wybór trasy

Przedstawiona przez Spółkę we wniosku trasa rurociągu została wyznaczona z uwzględnieniem szeregu określonych przez Spółkę kryteriów, zob. „BALTIC PIPE, MORZE BAŁTYCKIE — DANIA, wniosek o pozwolenie na budowę”, punkt 3, oraz prace studialne, badania i zebrane próbki geofizyczne, geotechniczne i środowiskowe.

Spółka dokonała wyboru trasy uwzględniając następujące kryteria:

- zminimalizowanie obszaru dna morskiego zajmowanego przez rurociąg - obniża to koszty instalacji i eksploatacji. Ponadto zwiększy to wydajność operacyjną systemu rurociągów, jednocześnie ograniczając jego oddziaływanie na środowisko;
- uwzględnienie szlaków żeglugowych. Minimalizuje to ryzyko oddziaływania statków na gazociąg (kotwice, zatonięcia lub osiadanie na mieliźnie itd.);
- unikanie obszarów szczególnej troski, w tym obszarów ochrony przyrody, wrażliwych flory i fauny, dziedzictwa kulturowego itp.;
- unikanie obszarów działalności morskiej, np. obszarów wydobywania surowców, wojskowych, wyznaczonych obszarów kotwiczenia oraz farm wiatrowych;
- unikanie obszarów o nieodpowiednich warunkach gruntowych dna morskiego i/lub ukształtowania (batymetria) mogących wpływać na stabilność rurociągu i wymagających większych nakładów pracy podczas budowy, układania materiału skalnego i zagłębienia rurociągu w dnie morskim;
- uwzględnienie w jak największym zakresie istniejących kabli oraz rurociągów; oraz
- uwzględnienie planowanych rurociągów i innej infrastruktury.

Spółka przeprowadziła szczegółową ocenę trasy w sektorze duńskim oraz wybrała preferowaną trasę w tym sektorze na podstawie oceny ryzyka różnych wariantów alternatywnych trasy. Ze względu na wymogi władz, trasa proponowana przez spółkę różni się nieznacznie od trasy zaprezentowanej podczas pierwszych konsultacji społecznych w związku z oceną oddziaływania na środowisko przeprowadzoną przez stronę duńską.

2.7.3. Bezpieczeństwo żeglugi

Spółka przeprowadziła ocenę oddziaływania na żeglugę fazy układania oraz eksploatacji rurociągu i określiła je jako lokalne, krótkoterminowe i o małym natężeniu, zob. „Rurociąg podmorski Baltic Pipe, pozwolenia i projekt, raport o oddziaływaniu na środowisko — Dania”, punkt 9. Oddziaływanie będzie miało miejsce głównie podczas etapu budowy. Aby zminimalizować oddziaływanie na żeglugę podczas etapu budowy, przewiduje się utworzenie stref bezpieczeństwa wokół statku układającego, zob. punkt 2.7.6 niniejszego pozwolenia.

Spółka Gaz-System S.A. informuje we wniosku, że wykonawcy będą prowadzili czynności monitorujące (w tym śledzenie pozycji statków, wykorzystując dane AIS) w celu podejmowania stosownych działań w przypadku statków zbliżających się do strefy bezpieczeństwa.

2.7.4. Rybołówstwo

Warunki związane z rybołówstwem na Morzu Bałtyckim zostały opisane we wniosku, w punkcie 9 raportu o oddziaływaniu na środowisko. Rurociąg przedstawiony we wniosku przecina tarlisko dorsza zlokalizowane w obszarach szwedzkim i duńskim. Rurociąg przecina również kilka obszarów połowowych, w tym w Basenach Arkońskim i Bornholmskim.

We wniosku stwierdza się, że obecność odsłoniętego rurociągu na dnie morskim wpływa w określonym stopniu na działania połowowe w tych obszarach, w których połowy odbywają się przy użyciu włoków dennych. Oddziaływanie ogranicza się jedynie do połowów przy użyciu włoków dennych, ponieważ trawlerzy z włokami pelagicznymi umożliwiają połowy w obszarze bez ryzyka wypadków i zaczepienia. Mogą one omijać rurociąg ze względu na zachowanie odpowiedniego odstępu między siecią jednostki holującej a rurociągiem.

Naturalne osiadanie (oraz zakopanie po ułożeniu rur) systemu rurociągu pozwoli w wielu miejscach — w zależności od warunków dna morskiego — znacznie zmniejszyć poziomy ryzyka oraz zaburzeń wynikające z połowów przy użyciu włoków dennych.

Spółka zasadniczo uważa, że wrażliwość potencjalnego oddziaływania jest niska, natężenie małe, a zasięg lokalny/regionalny. Pod względem czasu trwania, ustanowienie stref bezpieczeństwa i obecność statków (tj. zaburzenia fizyczne nad wodą) charakteryzuje ograniczony czas trwania, natomiast obecność rurociągu i strefy ochronnej wzdłuż rurociągu ma charakter długoterminowy.

2.7.5. Nurkowanie

We wniosku przewiduje się prace wymagające nurkowania podczas budowy rurociągu i związane z monitorowaniem dna morskiego. W przypadku budowy tunelu płetwonurkowie będą dokonywać inspekcji oraz wymiany elementów głowicy wiertniczej. Płetwonurkowie będą również monitorować dno morskie, sprawdzając,

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

czy odbudowane obszary dna morskiego mogą ponownie funkcjonować jako siedliska trawy morskiej i fauny dennej.

2.7.6. Strefa ochronna/strefa bezpieczeństwa

Zgodnie z informacjami we wniosku, podczas układania rurociągu jest wymagana strefa bezpieczeństwa o promieniu ok. 1000-1500 m dla statku układającego kotwiczony, ok. 1000 m dla statku układającego pozycjonowanego dynamicznie oraz 500 m dla pozostałych statków o ograniczonej manewrowości.

Wykonawca ustanowi strefę bezpieczeństwa w porozumieniu z odpowiednimi władzami duńskimi. Spółka Gaz-System S.A. będzie zalecać, aby wykonawcy wdrożyli procedury kontaktu z pobliskimi marynarzami i statkami zbliżającymi się do strefy bezpieczeństwa, w tym z wykorzystaniem technologii komunikacyjnej AIS (automatyczny system identyfikacji).

Podczas układania rurociągu, zgodnie z informacjami we wniosku, istnieje potrzeba uzgodnienia z krajowymi urzędami morskimi stref ograniczonych. Jednostki żeglujące w tych strefach będą o tym odpowiednio informowane i zażąda się od nich unikania tych stref podczas etapu budowy.

Spółka oświadcza, że podczas etapu eksploatacji wokół rurociągu zostanie ustanowiona strefa ochronna o szerokości 200 m w celu ochrony przed uszkodzeniami fizycznymi. Strefa ochronna będzie biegła od wyjścia tunelu, ok. 500 m od linii brzegowej, oraz dalej w morze wzdłuż rurociągu. W obrębie tej strefy nie można podejmować jakichkolwiek ingerencji w dno morskie. Między innymi z tego powodu zabrania się kotwiczenia.

2.7.7. Amunicja chemiczna i konwencjonalna oraz poligony wojskowe

Spółka poinformowała, że trasa rurociągu przebiega przez obszary, w których istnieje ryzyko natknięcia się zarówno na amunicję konwencjonalną, jak i chemiczną. Potencjalna amunicja zostanie w miarę możliwości ominięta przez zaprojektowanie trasy w oparciu o dane z badań geofizycznych. Istnieje jednak ryzyko napotkania zakopanej amunicji, np. wykrytej podczas szczegółowego badania magnetometrycznego prowadzonego przed ułożeniem rurociągu. Oprócz amunicji konwencjonalnej, na południowy zachód od Bornholmu istnieje ryzyko napotkania amunicji chemicznej.

Szczegółowe badanie magnetometryczne korytarza trasy rurociągu zostanie wykonane przed ingerencjami w dno morskie i układaniem rurociągu. Pozwoli to zagwarantować, że w obszarze nie ma zakopanej amunicji lub podobnych materiałów. Badanie magnetometryczne zostanie zaplanowane w porozumieniu z właściwymi władzami państwowymi odpowiedzialnymi za operacje usuwania niewybuchów (UXO).

Kompetentnymi organami w Danii są Dowództwo Marynarki Wojennej podlegające Dowództwu Obrony Narodowej oraz Sekcja Płetwonurków Marynarki Wojennej.

Usuwanie amunicji znalezionej podczas badania magnetometrycznego na duńskich wodach przybrzeżnych zostanie, w razie potrzeby, przeprowadzone przez Sekcję Płetwonurków Marynarki Wojennej.

Spółka stwierdza, że Morze Bałtyckie jest obszarem strategicznym, na którym znajduje się wiele typów poligonów wojskowych. Poligony wojskowe w strefie projektu Baltic Pipe są wykorzystywane głównie przez NATO i dlatego mają znaczenie międzynarodowe. Na duńskich wodach terytorialnych i w duńskiej WSE wzdłuż planowanej trasy i w jej sąsiedztwie jest zlokalizowanych szereg poligonów. Planowana trasa rurociągu przebiega na północ i wschód od poligonu w duńskiej WSE na zachód od Bornholmu. Ten poligon podwodny jest koordynowany przez niemiecką marynarkę wojenną (koordynator poligonów podwodnych) oraz jest wykorzystywany do szkoleń i ćwiczeń patrolowych organizowanych w ramach NATO.

Spółka będzie więc koordynować działania z władzami, aby nie doszło do konfliktu z działaniami marynarki wojennej podczas układania rurociągu Baltic Pipe.

2.7.8. Środowisko

Warunki środowiskowe zostały opisane przez spółkę w dokumencie „Baltic Pipe, raport o oddziaływaniu na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania”, w którym to przedstawiono warunki środowiskowe w obszarze objętym wnioskiem o pozwolenie na budowę rurociągu oraz ocenę spółki dotyczącą oddziaływania duńskiego odcinka rurociągu na środowisko w Morzu Bałtyckim. Do wniosku dołączono również tzw. raport Espoo, w którym opisano i oceniono oddziaływanie na środowisko podlegające Konwencji z Espoo (konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym). Ten drugi dokument zawiera ocenę spółki dotyczącą skutków budowy całego rurociągu na środowisko w Morzu Bałtyckim, w tym potencjalne transgraniczne oddziaływanie duńskiego odcinka projektu na środowisko w Szwecji, Niemczech i Polsce.

Projekt Baltic Pipe to duży projekt budowlany, którego oddziaływanie może mieć charakter transgraniczny. Zgodnie z § 38, ust. 1 Rozporządzenia nr 1225 z 25 października 2018 ustawy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planów, programów oraz określonych projektów (OOŚ) (ustawa o ocenie oddziaływania na środowisko), należy odbyć konsultacje z narażonymi krajami na temat projektów, wobec których przewiduje się, że mogą oddziaływać transgranicznie. W raporcie o oddziaływaniu na środowisko stwierdzono, że „punktem kontaktowym” w sprawie zagadnień związanych z Konwencją z Espoo jest Agencja Ochrony Środowiska. Agencja Ochrony Środowiska oceniła, że projekt może oddziaływać transgranicznie i z tego względu jest objęty postanowieniami Konwencji z Espoo. Dotyczy to jednak tylko odcinka projektu przebiegającego przez Morze Bałtyckie. Obszar projektu w Małym Belcie i na Morzu Północnym został oceniony jako niemający widocznego oddziaływania na środowisko w ujęciu transgranicznym. W związku z budową

odcinka projektu Baltic Pipe na Morzu Bałtyckim, w Szwecji, Niemczech i Polsce przeprowadzono konsultacje Espoo.

2.7.9. Obszary ochrony przyrody

Z raportu „Baltic Pipe, raport o oddziaływaniu na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania”, punkty 9.19 i 9.23, jasno wynika, że w pobliżu proponowanej trasy rurociągu jest zlokalizowanych szereg obszarów morskich zaliczanych do obszarów Natura 2000. Są to obszary szczególnie chronione ze względu na ochronę ptaków określonych w dyrektywie ptasiej UE lub ochronę siedlisk zgodnie z dyrektywą siedliskową. Obejmuje to:

- Stevns Rev (DK00VA305). Odległość do rurociągu wynosi ok. 8 km.
- Obszar morski i brzegowy pomiędzy Præstø Fjord a Grønsund (DK006X233, DK006X089 i DK006X084). Odległość do rurociągu wynosi ok. 1 km.
- Adler Grund i Rønne Banke (DK00VA261). Odległość do trasy rurociągu wynosi ok. 3 km.
- Bakkebrædt i Bakkegrund (DK00VA310). Odległość do trasy rurociągu wynosi ok. 1 km.
- Sydväst-skånes utsjövattnen (SE0430187). Odległość między tym obszarem Natura 2000 a miejscem budowy na wodach duńskich wyniesie ponad 2 km.
- Zatoka Pomorska z Ławicą Odrzańską (DE1652301). Odległość między tym obszarem Natura 2000 a miejscem budowy na wodach duńskich wyniesie ponad 9 km.
- Ostoja na Zatoce Pomorskiej (PLH990002). Odległość między tym obszarem Natura 2000 a miejscem budowy na wodach duńskich wyniesie ponad 9 km.
- Zatoka Pomorska (PLB990003). Odległość między tym obszarem Natura 2000 a miejscem budowy na wodach duńskich wyniesie ponad 9 km.

Zgodnie z Konwencją Ramsarską z 1971 roku określone obszary wodno-błotne są objęte szczególną ochroną. Najbliższy obszar RAMSAR w strefie duńskiej związany z rurociągiem jest częścią „obszaru morskiego i brzegowego między Præstø Fjord a Grønsund” leżącego w odległości ok. 1 km. Obszar jest identyczny jak obszar ochrony ptaków i siedlisk Natura 2000, zob. „Baltic Pipe, raport o oddziaływaniu na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania”, punkt 9.19.

Rafa Stevns, obszar morski i brzegowy pomiędzy Præstø Fjord a Grønsund, Bakkebrædt i Bakkegrund, Adler Grund i Rønne Banke, Zatoka Pomorska — Ławica Rønne oraz Zatoka Pomorska zostały wskazane zgodnie z zaleceniem HELCOM z 1994 roku jako obszary chronione Morza Bałtyckiego, zob. „Baltic Pipe, raport o oddziaływaniu na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania”, punkt 7.18.

We wniosku stwierdza się, że w sektorze duńskim nie planuje się żadnych działań związanych z projektem Baltic Pipe w wyznaczonych obszarach Natura 2000.

Obszar Natura 2000 znajdujący się najbliżej proponowanej trasy rurociągu Baltic Pipe to Bakkebrædt i Bakkegrund. Jedynymi obszarami Natura 2000, przez które będzie przebiegać trasa rurociągu są obszary w Szwecji i Polsce. Dla tych obszarów przeprowadzono odpowiednie oceny w ramach krajowych ocen oddziaływania na środowisko w Szwecji i Polsce.

Ponadto we wniosku stwierdza się, że przeprowadzono ocenę oddziaływań skumulowanych w celu zidentyfikowania wszystkich oddziaływań projektu Baltic Pipe, które w ramach niniejszego projektu lub w połączeniu z innymi projektami lub planami mogą znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000. W przeprowadzonej ocenie oddziaływań skumulowanych stwierdzono, że jest mało prawdopodobne, aby potencjalne oddziaływania projektu Baltic Pipe, samego w sobie lub w połączeniu z innymi projektami i planami, miały znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 zarówno podczas budowy jak i eksploatacji rurociągu Baltic Pipe.

2.7.10. Dziedzictwo kulturowe

We wniosku stwierdza się, że istnieje kilka zarejestrowanych wraków ze znanymi współrzędnymi w pobliżu trasy rurociągu Baltic Pipe. Zarejestrowano siedem istniejących wraków w strefie buforowej wynoszącej 250 m po obu stronach planowanego rurociągu wzdłuż jego trasy od Faxe S do szwedzkiej WSE. Nie znaleziono żadnych istniejących wraków w strefach buforowych wynoszących 250 m lub 500 m po obu stronach planowanego rurociągu wzdłuż trasy na zachód od wyspy Bornholm. Zgodnie z krajowym rejestrem antycznych zabytków, wzdłuż planowanej trasy rurociągu Baltic Pipe nie ma żadnych zarejestrowanych zabytków z epoki kamienia.

W oparciu o dane geofizyczne dna morskiego (np. dane SSS, MAG i MBES) oraz powiązane nagrania wideo wybranych celów zidentyfikowanych podczas badań sonarem i badań magnetycznych, Muzeum Łodzi Wikingów w Roskilde wskazało na potrzebę dalszego zbadania szeregu potencjalnych morskich obiektów archeologicznych (CHO) w strefach ochronnych. Morskie obiekty archeologiczne (CHO) zlokalizowane w strefie lub bardzo blisko planowanej trasy rurociągu zostały wybrane do uwzględnienia w wykazie celów dalszych badań archeologicznych. Spółka stwierdza, że w styczniu i lutym 2019 roku, zgodnie z instrukcjami Muzeum Łodzi Wikingów w Roskilde, przeprowadzono inspekcje wideo przy użyciu ROV. Muzeum Łodzi Wikingów w Roskilde przeanalizowało te nagrania wideo w celu oceny wizualnej badanych obiektów. Obiekty uznane za nie będące CHO zostały usunięte z wykazu celów.

Obiekty uznawane za potencjalne CHO (niejednoznaczne lub domniemane/prawdopodobne) pozostały w wykazie celów. Spółka stwierdza, że w miarę możliwości trasa rurociągu Baltic Pipe ominie potencjalne CHO i związane z nimi strefy ochronne. W przypadku określonych obiektów, dla których zmiana trasy nie jest całkowicie, lub prawie możliwa, zostanie rozpoczęty dialog z Muzeum Łodzi

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Wikingów w Roskilde, jak również z Duńską Agencją Kultury i Pałaców w celu ewentualnego dostosowania projektu. W przypadku określonych obszarów, w których zmiana trasy jest niemożliwa, Muzeum Łodzi Wikingów w Roskilde przeprowadzi dodatkowe nurkowania archeologiczne oraz badania ROV, aby ostatecznie stwierdzić, czy znalezione obiekty należą do CHO. Ostateczna zmiana trasy rurociągu zostanie przeprowadzona w oparciu o wyniki z planowanych nurkowań archeologicznych oraz badań ROV.

Firma stwierdza, że prace budowlane zostaną wstrzymane, jeżeli podczas budowy na morzu zostaną znalezione obiekty archeologiczne, zob. § 29h ustawa o muzeach (w promieniu 24 mil od lądu).

3. Ocena oddziaływania na środowisko (OOS)

Aspekty środowiskowe projektu rurociągu, których dotyczy wnioski ujęto w następujących dokumentach:

- Rurociąg podmorski Baltic Pipe, pozwolenia i projekt, raport o oddziaływaniu na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania
- A, Streszczenie w języku niespecjalistycznym
- A, Wprowadzenie i podsumowanie wniosków dotyczących projektu Baltic Pipe
- B, Aneks 1, Skrzyżowanie w obszarze Małego Bełta — opis podmorskich prac budowlanych
- B, Aneks 2, hałas z prac budowlanych rurociągu Baltic Pipe w obszarze Małego Bełta — informacje dotyczące hałasu
- B, Raport dotyczący oddziaływania na środowisko w obszarze Małego Bełta, rurociąg Baltic Pipe
- C, Raport dotyczący oddziaływania na środowisko na Morzu Północnym, rurociąg Baltic Pipe
- D, Ocena oddziaływania na środowisko w obszarze Natura 2000 nr 112, Mały Bełt
- E, Załącznik do sekcji w związku z Rozporządzeniem w sprawie koordynacji

- Podsumowanie wniosku o pozwolenie na budowę
- Rurociąg podmorski Baltic Pipe, pozwolenia i projekt, raport Espoo, Dania

Duńska Agencja Energetyczna dokonała przeglądu raportu i stwierdziła, że spełnia on wymogi § 20 ustawy o ocenie oddziaływania na środowisko.

Przeprowadzona przez spółkę ocena oddziaływania na środowisko planowanego projektu rurociągu została przygotowana zgodnie z ustawą o szelfie kontynentalnym, ustawą o ocenie oddziaływania na środowisko oraz rozporządzeniem nr 434 z 02.05.2017 w sprawie oceny oddziaływania na międzynarodowe obszary ochrony przyrody i ochrony niektórych gatunków podczas wstępnych badań morskich, poszukiwania i wydobycia węglowodorów, podziemnego składowania, rurociągów itp. (rozporządzenie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na obszarach morskich).

Etap wstępny (pierwszy etap konsultacji społecznych) został przeprowadzony poprzez zaproszenie do zgłaszania pomysłów i sugestii związanych z raportem o oddziaływaniu na środowisko, zarówno ze strony władz, jak i obywateli, w okresie od 21 grudnia 2017 do 22 stycznia 2018. W związku z tym w styczniu 2018 roku zorganizowano szereg spotkań z obywatelami w kilku reprezentatywnych miejscach w krajach realizacji projektu.

W ramach zaproszeń na pierwszym etapie konsultacji społecznych do zgłaszania pomysłów i sugestii otrzymaliśmy odpowiedzi od władz, organizacji i obywateli.

Otrzymane odpowiedzi zostały zawarte w ustaleniach, częściowo w lokalizacji i projekcie budowy, a częściowo w decyzji władz o zakresie raportu. Określają one, jakie badania i oceny musi przedstawić spółka Gaz-System S.A. w swoim raporcie o oddziaływaniu na środowisko. Szczegółowe wyjaśnienia na temat sposobu uwzględnienia odpowiedzi w procesie określenia warunków można znaleźć m.in. w nocie dotyczącej określenia warunków/zakresu raportu opublikowanej w witrynie internetowej Duńskiej Agencji Energetycznej dotyczącej odpowiednio obszaru objętego projektem i treści raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Wszystkie odpowiedzi otrzymane podczas etapu wstępnego w ramach konsultacji dotyczące odcinka morskiego projektu Baltic Pipe oraz jego lokalizacji zostały podsumowane w nodzie określającej warunki/zakres raportu.

Raport o oddziaływaniu na środowisko był przedmiotem konsultacji z duńskimi władzami, organizacjami oraz społeczeństwem w okresie od 15 lutego 2019 do 12 kwietnia 2019. Jest to zgodne z wymogiem co najmniej 8-tygodniowego okresu konsultacji, zob. § 35, ust. 4 Rozporządzenia nr 1225 z 25.10.2018. Duńska Agencja Energetyczna uczestniczyła 13 i 14 marca 2019 w publicznych spotkaniach dotyczących wnioskowanego projektu budowy rurociągu, odpowiednio w miejscowościach Næstved i Middelfart.

W ramach konsultacji dotyczących interesów krajowych, Morza Północnego i Małego Bełtu, Duńska Agencja Energetyczna otrzymała uwagi od następujących zainteresowanych stron:

Duński Urząd ds. Zdrowia i Ochrony przed Promieniowaniem
Agencja Ochrony Środowiska
Obywatele
Muzeum Łodzi Wikingów
Duńska Agencja Rybołówstwa, Fiskeriinspektorat Øst Ringsted (Inspektorat Rybołówstwa Wschodni Ringsted)
Nord Stream AG
Obywatele (Avodan)
Agencja Nieruchomości Ministerstwa Obrony
Duńskie Stowarzyszenie Rybaków
Sibelco
Duński Urząd Morski

Opracowano raport Espoo w oparciu o Konwencję z Espoo (Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym), zob. Rozporządzenie nr 71 z 4 listopada 1999 Konwencji z 25 lutego 1991 o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym.

W grudniu 2017 roku, zgodnie z art. 3 Konwencji z Espoo, Dania powiadomiła Szwecję, Niemcy i Polskę o projekcie Baltic Pipe oraz że dla realizacji projektu

należy prawdopodobnie przeprowadzić procedurę oceny oddziaływania na środowisko w ramach Konwencji. Projekt został ujęty w punkcie 8 (rurociągi naftowe i gazociągi o dużej średnicy) Załącznika I Konwencji i są to projekty, co do których zakłada się, że mogą zauważalnie transgranicznie oddziaływać na środowisko. Zgodnie z tą procedurą Szwecja i Polska uznały się za strony pochodzenia na mocy konwencji, natomiast Niemcy za strony zainteresowane na mocy Konwencji z Espoo.

W powiadomieniu poproszono poszczególne kraje o udzielenie informacji, czy zamierzają uczestniczyć w obecnym procesie oceny oddziaływania na środowisko oraz o przedstawienie wszelkich uwag dotyczących transgranicznego oddziaływania na środowisko w ich WSE i na ich terytorium. Zwrócono się także o przedstawienie wszelkich uwag, jakie mogą otrzymać od społeczeństwa w swoich krajach.

Uwagi otrzymane w ramach powiadomienia oraz konsultacji przeprowadzonych na etapie wstępnym od 21 grudnia 2017 do 22 stycznia 2018 stanowią podstawę noty dotyczącej określenia warunków/zakresu raportu, na podstawie której spółka Gaz-System S.A. przygotowała raport o oddziaływaniu na środowisko.

W związku z powyższym i zgodnie z art. 5 Konwencji z Espoo, dokumentacja Espoo zawierająca ocenę oddziaływania na środowisko w ujęciu transgranicznym odcinka rurociągu, który ma zostać ułożony na wodach duńskich, była przedmiotem konsultacji społecznych ze Szwecją, Niemcami i Polską w okresie od 25 lutego 2019 do 12 kwietnia 2019. W powyższych krajach zadano pytanie, czy duński odcinek rurociągu może w znaczący sposób oddziaływać na środowisko w ujęciu transgranicznym na odpowiednie obszary.

Podczas konsultacji ze Szwecją, Niemcami i Polską w ramach Konwencji z Espoo o transgranicznym oddziaływaniu na środowisko otrzymano uwagi od następujących krajów:

Polska
Szwecja
Niemcy

Duńska Agencja Energetyczna przedstawiła spółce uwagi otrzymane w ramach konsultacji, a spółka Gaz-System S.A., na wniosek Duńskiej Agencji Energetycznej, skomentował je.

Dania przedłożyła pisemne odpowiedzi w tej sprawie, w tym odpowiedzi od spółki Gaz-System S.A. odnoszące się do uwag poszczególnych państw, które Duńska Agencja Energetyczna oceniła jako istotne pod względem transgranicznego oddziaływania na środowisko w państwach narażonych. Te państwa miały możliwość przedstawienia dalszych uwag na temat odpowiedzi Danii najpóźniej do

29 sierpnia 2019. Niemcy i Polska poinformowały Danię, że odpowiedzi były zadowalające, natomiast Szwecja przedstawiła dalsze uwagi. Duńska Agencja Energetyczna oceniła, że odniesiono się do dodatkowych uwag Szwecji, poprzez rozwinięcie informacji przedstawionych w poprzedniej odpowiedzi Danii dla Szwecji.

Uwagi, które według Duńskiej Agencji Energetycznej mają związek z transgranicznym oddziaływaniem na środowisko, zostały uwzględnione podczas rozpatrywania wniosku i przygotowywania pozwolenia, a w niektórych przypadkach skutkowały postawieniem warunków w pozwoleniu, por. punkt 1.2 i Załącznik 3.

Streszczenie otrzymanych uwag zawarto w Załącznikach 2 i 3.

Na podstawie raportu i własnych ocen istotności zidentyfikowanych oddziaływań oraz adekwatności proponowanych środków łagodzących, odpowiedzi na konsultacje krajowych i odpowiedzi w ramach konsultacji międzynarodowych, zob. proces Espoo, Duńska Agencja Ochrony Środowiska stwierdza, że jeśli zostaną wdrożone założenia dotyczące budowy i eksploatacji rurociągu opisane w złożonym wniosku i raporcie o oddziaływaniu na środowisko z lutego 2019 roku, w tym środki łagodzące opisane w ww. raporcie, oraz zostaną spełnione warunki udzielonego pozwolenia, zob. punkt 1.2 to projekt budowy i eksploatacji rurociągu Baltic Pipe na Morzu Bałtyckim może być realizowany i . nie powoduje ponadnormatywnego oddziaływania na ludzi, środowisko, społeczność itp

Duńska Agencja Energetyczna stwierdza, że ocena oddziaływania na środowisko odcinka rurociągu na duńskim obszarze morskim, którego dotyczy wniosek, została ukończona z wynikiem zadowalającym.

Ocena Duńskiej Agencji Energetycznej opiera się między innymi na opiniach, informacjach i ocenach właściwych organów.

W ramach niniejszej decyzji Duńska Agencja Energetyczna zwraca uwagę następujące czynniki:

Obszary Natura 2000 i gatunki wymienione w Załączniku IV

Raport o oddziaływaniu na środowisko zawiera ocenę projektu w kontekście aspektów ochrony obszarów Natura 2000 położonych w odległości do 16 km od obszaru projektu. Należy to rozpatrywać w powiązaniu z faktem, że zdecydowana część rurociągu to infrastruktura liniowa, której oddziaływanie ma charakter głównie lokalny. Na podstawie przepisów dotyczących koordynacji ocen, zob. rozdział 5 Rozporządzenia w sprawie ocen oddziaływania na środowisko, przygotowano całościową ocenę podmorskiego odcinka projektu zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ocen oddziaływania na środowisko i powszechną procedurą, zob. art. 8 Rozporządzenia w sprawie ocen oddziaływania na środowisko. Niniejsze oceny istotności zostały przedstawione w części „Obszary Natura 2000 i gatunki

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

wymienione w Załączniku IV (wodne)”, jak również w punkcie 4.7.9 niniejszego pozwolenia.

Na podstawie ww. ocen siedlisk oraz raportu o oddziaływaniu na środowisko stwierdzono, że budowa odcinka podmorskiego projektu nie zaszkodzi gatunkom i siedliskom, które zostały ujęte jako podstawa do wyznaczania obszarów Natura 2000.

Morświn to jedyny gatunek morski ujęty w Załączniku IV (gatunki ściśle chronione) występujący w duńskich wodach Morza Bałtyckiego w obszarach w pobliżu rurociągu. Spółka unika znaczącego oddziaływania na te gatunki poprzez wdrożenie szeregu środków, takich jak stanowiska obserwatorów ssaków morskich (MMO), bierny monitoring akustyczny (PAM) i odstraszacze fok. Duńska Agencja Energetyczna zwraca uwagę, że lepiej jest stosować dźwięk generowany przez pingery niż odstraszacze fok.

Raport o oddziaływaniu na środowisko oraz ocena Agencji przeprowadzona zgodnie z rozporządzeniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na obszarach morskich wykazują również, że projekt nie będzie wpływał na gatunki wymienione w załączniku IV w ich naturalnym obszarze występowania, w szczególności w okresach rozrodczych, opieki nad ich młodymi, zimowania lub migracji, ani nie zniszczy terenów rozrodczych lub odpoczynku na naturalnych obszarach występowania gatunków wymienionych w załączniku IV dyrektywy siedliskowej.

4. Komentarze i ocena organów władz

Rozpatrywanie niniejszego pozwolenia wiązało się z konsultacjami z odpowiednimi organami duńskimi w celu dokonania oceny projektu, będącego przedmiotem wniosku. Uwagi władz zostały uwzględnione w odpowiednich tematach. Uwzględniono również wszelkie uwagi i oceny, jakie Duńska Agencja Energetyczna może mieć w odniesieniu do poszczególnych tematów. Tematy są takie same jak we wniosku spółki Gaz-System S.A., zob. punkt 2.

4.1. Wnioskodawca

Duńska Agencja Energetyczna nie ma dalszych uwag w tej kwestii.

4.2. Dokumentacja wniosku

Duńska Agencja Energetyczna stwierdza, że dokumentacja wniosku przedłożona przez spółkę Gaz-System S.A. jest odpowiednia i dlatego nie ma dalszych uwag w tej kwestii.

4.3. Projekt Baltic Pipe

Duński odcinek rurociągu Baltic Pipe to fragment większego projektu. Rurociąg Baltic Pipe musi również zostać zatwierdzony przez Norwegię, Szwecję oraz Polskę w celu pełnej realizacji projektu. Jeśli spółki Gaz-System S.A. i Energinet nie otrzymają wymaganych pozwoleń do realizacji projektu rurociągu lub którakolwiek ze spółek porzuci projekt w całości lub częściowo z innych powodów, niniejsze pozwolenie wygasa. Spółka Gaz-System S.A. musi powiadomić Duńską Agencję Energetyczną, jeśli projekt rurociągu nie zostanie zrealizowany zgodnie z wnioskiem (warunek 1).

Spółka Gaz-System S.A. musi wykupić ubezpieczenie obejmujące odszkodowanie z tytułu szkód spowodowanych przez prace prowadzone w ramach pozwolenia, przy czym będzie ono obejmowało także szkody przypadkowe (warunek 6).

Duńska Agencja Energetyczna nie ma dalszych uwag w tej kwestii.

4.4. Lokalizacja duńskiego odcinka projektu rurociągu

Współrzędne szczegółowej lokalizacji rurociągu na wodach duńskich przedstawiono w dokumencie „Baltic Pipe, Morze Bałtyckie — Dania, wniosek o pozwolenie na budowę” dołączonym do wniosku. Ostateczne współrzędne lokalizacji rurociągu, a co za tym idzie punkty kilometrowe, będzie można ostatecznie ustalić dopiero po ułożeniu rurociągu.

Duńska Agencja ds. Danych Geologicznych oświadcza, że oczekuje od spółki Gaz-System S.A. złożenia wniosku o pozwolenie na badania oraz spełnienia ogólnych wymagań dla badań morskich. Zob. <http://gst.dk/soekort/soeopmaaling/privat-soeopmaaling/>

Duńska Agencja ds. Danych Geologicznych oczekuje między innymi otrzymania współrzędnych gazociągu (zarówno planowanych, jak i po ułożeniu), które zostaną wykorzystane w celu dodania gazociągu do map morskich, zob. warunek 17.

Spółka Gaz-System S.A. musi przestrzegać wymogów określonych przez Duńską Agencję ds. Danych Geologicznych związanych z realizacją projektu. Przewidywane współrzędne rurociągów muszą zostać przesłane do Duńskiej Agencji ds. Danych Geologicznych, a ostateczną lokalizację (współrzędne) układanych rurociągów należy przesłać do Duńskiej Agencji Energetycznej, Duńskiej Agencji Nieruchomości Ministerstwa Obrony oraz Duńskiej Agencji ds. Danych Geologicznych.

4.5. Harmonogram

Spółka Gaz-System S.A. musi przedłożyć zaktualizowany harmonogram Duńskiej Agencji Energetycznej przed rozpoczęciem układania rurociągu, por. warunek 2.

Pozwolenie zawiera warunek dotyczący ograniczenia czasowego dla prac budowlanych w lipcu i sierpniu (warunek 9), zob. punkt dotyczący rybołówstwa.

4.6. Aspekty techniczne

4.6.1. Prace obejmujące ingerencję w dno morskie

Zaplanowano pięć odcinków rurociągu, w których przewiduje się konieczność wykonania prac obejmujących ingerencje w dno morskie w postaci zakopania rurociągu. Odcinki te znajdują się w Faxe Bugt oraz na południowy zachód od Bornholmu i mają całkowitą długość ok. 63,5 km.

W zakresie ingerencji w dno morskie niezwykle istotne dla Duńskiej Agencji Ochrony Środowiska jest to, aby liczba i lokalizacja odcinków nie uległa zmianie, oraz aby znacznym zmianom nie uległa długość planowanych odcinków.

Po ułożeniu rurociągu spółka Gaz-System S.A. musi przygotować ocenę stanu rurociągu, obejmującą badanie po ułożeniu. Ta ocena, w tym informacje czy wymagane są dodatkowe prace obejmujące ingerencje w dno morskie będzie podlegała zatwierdzeniu przez Duńską Agencję Energetyczną, (warunek 16).

4.6.2. Skrzyżowania z elementami infrastruktury

W swoim wniosku spółka Gaz-System S.A. zidentyfikowała na trasie rurociągu Baltic Pipe na wodach duńskich 15 skrzyżowań z kablami oraz 2 skrzyżowania z rurociągiem Nord Stream I i 2 skrzyżowania z rurociągiem Nord Stream II. Przewiduje się, że skrzyżowania z 15 kablami zostaną wykonane poprzez umieszczenie materaców betonowych na dnie morskim, natomiast skrzyżowania z dwoma ww. rurociągami poprzez zasypanie i umieszczenie materaca betonowego na tych rurociągach, a następnie wzmocnienie rurociągu Baltic Pipe poprzez jego zasypanie. W odniesieniu do planowanej infrastruktury spółka oświadcza we

wniosku, że proponowana trasa rurociągu Baltic Pipe krzyżuje się z przyszłą trasą gazociągu Nord Stream 2. Duńska Agencja Energetyczna zaznacza, że budowę skrzyżowania przewiduje się na wodach duńskich.

Przed rozpoczęciem prac spółka Gaz-System S.A. musi podpisać umowę z właścicielami przecinanej infrastruktury (warunek 3), a następnie przedłożyć projekt i metodę budowy skrzyżowania do zatwierdzenia przez Duńską Agencję Energetyczną (warunek 4).

Spółka Gaz-System S.A. podejmie odpowiednie działania, aby trasy wszelkich planowanych rurociągów oraz kabli mogły krzyżować się z trasą rurociągu do przesyłu gazu ziemnego, którego dotyczy wnioski, na duńskim obszarze morskim i szelfie kontynentalnym, zob. warunek 5.

4.6.3. Udział węglowodorów i skład gazu

Po złożeniu wniosku spółka Gaz-System S.A. podała skład gazu, który będzie przesyłany rurociągiem. W kontekście pozwolenia jest ważne, aby skład gazu był zgodny ze specyfikacjami projektowymi rurociągu. Wszelkie istotne zmiany składu gazu muszą być zatwierdzone przez Duńską Agencję Energetyczną, zob. warunek 21.

4.6.4. Projekt

Niezależny podmiot weryfikujący musi wydać „Certyfikat zgodności” dokumentujący, że instalacje spełniają wymogi obowiązujących przepisów prawnych, normy oraz specyfikacje techniczne spółki Gaz-System S.A. Duńska Agencja Energetyczna wymaga złożenia „Certyfikatu zgodności” w tejże agencji, kiedy będzie on dostępny i przed oddaniem instalacji rurociągu do eksploatacji (warunek 26).

Na etapie odbioru wstępnego projektu system zarządzania musi gwarantować oraz dokumentować zgodność z duńskim prawem, wymogami i przepisami, zarówno w sytuacjach normalnych, jak i kryzysowych, w tym zawierać opracowane odpowiednie plany awaryjne na wypadek zdarzeń losowych, warunek 20. Zmiany w planach awaryjnych muszą być przedkładane Duńskiej Agencji Energetycznej, a spółka Gaz-System S.A. co roku będzie przysyłać do Duńskiej Agencji Energetycznej aktualne plany awaryjne zarządzania w sytuacjach kryzysowych. Termin składania corocznych planów zostanie uzgodniony w porozumieniu z Duńską Agencją Energetyczną.

Przed oddaniem rurociągu do eksploatacji spółka certyfikująca musi wydać notę zwalniającą/akceptację z kontroli części morskiej. zwalniająca z inspekcji części morskiej musi zostać złożona w Duńskiej Agencji Energetycznej bezzwłocznie po tym, jak będzie dostępna; zob. warunek 27.

Duńska Agencja Energetyczna oczekuje, że spółka Gaz-System S.A. będzie przeprowadzać audyty projektu rurociągu Baltic Pipe na Morzu Bałtyckim zgodnie z regularnym harmonogramem. W związku z tym Duńska Agencja Energetyczna podkreśla również, że agencja może w dowolnej chwili zażądać aktualnej listy audytów, jak również wymaganego dostępu do audytów oraz weryfikacji przez stronę trzecią, jeżeli będzie to wymagane lub zostało uzgodnione w ramach dokumentacji realizacji projektu (warunek 30).

4.6.5. Układanie rurociągu

Odbiór wstępny

Spółka Gaz-System S.A. określiła we wniosku metodę, którą zamierza zastosować podczas etapu oddania rurociągu Baltic Pipe do eksploatacji lub jego odbioru wstępnego. Próbné uruchomienie zostanie przeprowadzone metodą mokrą z próbami ciśnieniowymi z użyciem wody morskiej na Morzu Bałtyckim.

Na tej podstawie Duńska Agencja Energetyczna może zaakceptować oddanie rurociągu do eksploatacji przy zastosowaniu metody mokrej jako odbiór wstępny i takie oddanie do eksploatacji jest warunkiem uzyskania pozwolenia. Duńska Agencja Energetyczna musi zostać powiadomiona w odpowiednim czasie przed oddaniem rurociągu do eksploatacji o wyborze metody, w tym o potencjalnym wyborze środków chemicznych, dodatków i wszystkich innych środków uzdatniających (warunek 25), ponieważ zakłada się, że w obecnej formie oddziaływanie na środowisko zostało zminimalizowane w największym możliwym stopniu.

Po działaniach związanych z oddaniem do eksploatacji, ale przed faktyczną eksploatacją rurociągu, spółka Gaz-System S.A. musi przedstawić wyniki tych działań Duńskiej Agencji Energetycznej, zob. warunek 29.

Eksploatacja i utrzymanie

Duńska Agencja Energetyczna zakłada, że spółka Gaz-System S.A. będzie stale monitorować przepływ i skład transportowanego gazu ziemnego w celu zagwarantowania, że mieszczą się one w specyfikacjach projektowych rurociągu oraz że działania będą prowadzone zgodnie ze specyfikacjami projektowymi rurociągu. Konserwacja i eksploatacja powinny być zgodne z instrukcjami producenta oraz uwzględnione w systemie zarządzania konserwacją spółki Gaz-System S.A. w celu udostępnienia ich do nadzoru odpowiednim władzom (warunek 30).

System zarządzania eksploatacją, inspekcją i konserwacją rurociągu musi zostać przygotowany i wdrożony przed oddaniem rurociągu do eksploatacji. Plan inspekcji powinien określać częstotliwość i zakres inspekcji wizualnych (mocowania, roślinność morska, integralność wszystkich rodzajów ingerencji w dno morskie itp.) za pomocą zdalnie sterowanego robota podwodnego (ROV), badań akustycznych itp., pod kątem stanu rurociągu i dna morskiego, zob. warunek 20 pozwolenia.

Duńska Agencja Energetyczna zaznacza, że eksploatacja, inspekcja i konserwacja muszą być poddawane ponownej ocenie w ramach podejścia bazującego na ocenie ryzyka prowadzonej na podstawie udokumentowanej obserwacji stanu rurociągu oraz aktualnych warunków jego eksploatacji.

Spółka Gaz-System S.A. opracuje program monitorowania etapu eksploatacji. Program monitorowania musi obejmować warunki związane z bezpieczeństwem. Program monitorowania będzie podlegał zatwierdzeniu przez Duńską Agencję Energetyczną i musi zostać wdrożony przed oddaniem rurociągu do eksploatacji, zob. warunek 28.

4.6.6. Wycofanie z eksploatacji

Spółka Gaz-System S.A. stwierdza we wniosku i raporcie dotyczącym oddziaływania na środowisko, że rurociąg zaprojektowano z uwzględnieniem minimalnego okresu eksploatacji wynoszącego 50 lat. Gaz-System S.A. zaznacza, że wycofanie z eksploatacji nastąpi zgodnie z przepisami i normami obowiązującymi w momencie takiego wycofania.

Duńska Agencja Energetyczna podkreśla, że całkowite lub częściowe wycofanie z eksploatacji rurociągu spółki Gaz-System S.A. na duńskich wodach na Morzu Bałtyckim wymaga zatwierdzenia przez właściwe władze duńskie. W aktualnie obowiązującej zasadzie przewodniej stwierdza się, że takie wycofanie z eksploatacji wymaga usunięcia rurociągu i całkowitego oczyszczenia dna morskiego przy jak najmniejszych ingerencjach i oddziaływaniu na środowisko morskie (warunek 31).

4.7. Warunki dotyczące bezpieczeństwa i środowiska

4.7.1. Ocena ryzyka

System zarządzania etapami projektowania i instalacji

Przed oddaniem rurociągu do eksploatacji spółka Gaz-System S.A. musi dostarczyć dokumentację systemu zarządzania eksploatacją, inspekcją i konserwacją rurociągu na Morzu Bałtyckim. System zarządzania musi gwarantować, że eksploatacja i warunki będą stale monitorowane w celu utrzymania integralności rurociągu. System zarządzania zostanie poddany ponownej ocenie w ramach podejścia bazującego na ocenie ryzyka prowadzonej na podstawie obserwacji stanu rurociągu i warunków jego eksploatacji (warunek 20).

4.7.2. Wybór trasy

Spółka uznaje ryzyko związane z bezpieczeństwem rurociągu Baltic Pipe w wyznaczonych obszarach za dopuszczalne i ograniczone zgodnie z zasadą ALARP w celu uzyskania najniższego poziomu ryzyka.

Duńska Agencja Energetyczna nie ma dalszych uwag dotyczących wyboru trasy.

4.7.3. Bezpieczeństwo żeglugi

Duński Urząd Morski, po dokonaniu przeglądu poszczególnych punktów raportu dotyczącego oddziaływania na środowisko i innej dokumentacji otrzymanej w związku z konsultacjami, nie miał uwag dotyczących bezpieczeństwa na morzu.

Duński Urząd Morski zaznacza jednak, że dokumentacja zawiera informacje o stałym przesyłaniu danych związanych z lokalizacją statku układającego do bazy danych dotyczącej jednostek morskich (EfS). Duński Urząd Morski podkreśla, że w tym celu normalną praktyką jest zamieszczenie w EfS ogólnego zawiadomienia o projekcie (dla każdego odcinka) z dużym wyprzedzeniem przed rozpoczęciem prac. Obejmuje to na przykład informację, że statki układające są objęte dynamiczną strefą bezpieczeństwa wynoszącą 500 metrów.

W odpowiedzi na konsultacje Duński Urząd Morski wskazuje, że należy przestrzegać rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa żeglugi w odniesieniu do prac budowlanych i innych działań itp. na duńskich wodach terytorialnych (nr 1351 z 29 listopada 2013). Ponadto należy przestrzegać informacji w tabeli oceny dotyczących oceny bezpieczeństwa żeglugi w związku z budową rurociągu na morzu, zob. rozporządzenie nr 1351 z 29 listopada 2013.

Duńska Agencja Energetyczna podkreśla, że spółka Gaz-System S.A. musi przestrzegać wymogów określonych przez Duński Urząd Morski związanych z realizacją, eksploatacją i wycofaniem rurociągu z eksploatacji (warunek 11).

4.7.4. Rybołówstwo

Basen Arkoński

W odpowiedzi udzielonej Danii w ramach konsultacji, Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej stwierdziła, że do duńskiego pozwolenia na budowę rurociągu Baltic Pipe należy wprowadzić warunek, zgodnie z którym działania związane z układaniem rur na obszarze Basenu Arkońskiego nie mogą odbywać się w lipcu i sierpniu, ponieważ jest to okres tarła dorsza bałtyckiego.

Duńska Agencja Energetyczna przesłała szwedzką odpowiedź do Duńskiej Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa celem skomentowania. Duńska Dyrekcja Generalna ds. Rybołówstwa stwierdza, że prace budowlane generujące dźwięk, zmieniające przepływ wody itp. mogą w pewnym zakresie negatywnie oddziaływać na dorsza w okresie tarła. W związku z tym, Duńska Agencja Rybołówstwa popiera wyrażoną przez Szwecję chęć włączenia warunku dotyczącego terminu prac budowlanych w lipcu i sierpniu na obszarze Basenu Arkońskiego do wszelkich pozwoleń udzielonych na układanie duńskiego odcinka rurociągu Baltic Pipe w związku z okresem tarła dorsza.

Z tego powodu w lipcu i sierpniu, ze względu na okres tarła dorsza, na obszarze Basenu Arkońskiego nie będą prowadzone żadne prace obejmujące ingerencję w dno morskie (warunek 9).

Umowa pomiędzy Duńskim Stowarzyszeniem Rybaków a spółką Gaz-System S.A.
Przed położeniem rurociągu spółka Gaz-System S.A. i Duńskie Stowarzyszenie Rybaków muszą podpisać umowę. W umowie stwierdza się, że strony są zgodne co do sposobu, w jaki rurociąg powinien zostać ułożony na dnie morskim w sposób zadowalający z punktu widzenia rybołówstwa oraz że strony osiągnęły porozumienie w sprawie wypłaty rekompensat dla zawodowych rybaków z tytułu utraconych zysków w związku z układaniem i eksploatacją rurociągu .

Umowa musi zostać przedłożona Duńskiej Agencji Energetycznej, gdy tylko będzie dostępna, jednak nie później niż przed rozpoczęciem prac związanych z układaniem rurociągu, zob. warunek 10.

4.7.5. Nurkowanie

Duńska Agencja Energetyczna informuje, że wymogi w zakresie bezpieczeństwa, higieny pracy oraz ochrony środowiska w związku z pracami pletwonurków na wodach duńskich i ze statków duńskich określa Duński Urząd Morski. W związku z tym, Duńska Agencja Energetyczna podkreśla, że spółka Gaz-System S.A. oraz strony trzecie muszą przestrzegać wymogów określonych przez Duński Urząd Morski związanych z realizacją, eksploatacją i wycofaniem rurociągu z eksploatacji (warunek 11).

4.7.6. Strefy ochronne i strefy bezpieczeństwa

Duńska Agencja Energetyczna informuje, że strefa bezpieczeństwa podczas układania rurociągu oraz strefa ochronna po jego ułożeniu muszą zostać uzgodnione z Duńskim Urzędem Morskim.

4.7.7. Amunicja chemiczna i konwencjonalna oraz poligony wojskowe

W odpowiedzi na konsultacje Duńska Agencja Nieruchomości Ministerstwa Obrony zaznacza, że w przypadku stwierdzenia pozostałości amunicji lub potencjalnie niebezpiecznych obiektów (UXO), należy natychmiast przerwać prace i skontaktować się z Centrum Operacyjnym Ministerstwa Obrony, zob. § 14 rozporządzenie nr 1351 z 29 listopada 2013 w sprawie bezpieczeństwa żeglugi podczas prac budowlanych i innych działań itp. na wodach duńskich, zob. warunek 12.

Duńska Agencja Nieruchomości Ministerstwa Obrony podkreśla, że na etapie badań obejmującym identyfikowanie anomalii (rozpoznanie saperskie), musi być obecny dowódca oddziału saperskiego z Sekcji Pletwonurków Marynarki Wojennej. Koszty poniesione z tego tytułu pokrywa wnioskodawca.

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Duńska Agencja Nieruchomości Ministerstwa Obrony zaznacza, że plany wszelkich przyszłych rozpoznawień saperkich muszą zostać zatwierdzone przez Duński Sztab Obrony.

Ponadto Duńska Agencja Nieruchomości Ministerstwa Obrony stwierdza, że Centrum Operacyjne Ministerstwa Obrony musi otrzymać od organu wydającego pozwolenie kopię wydanych pozwoleń oraz dane kontaktowe statków wykonujących prace. W przypadku jakichkolwiek aktualizacji danych kontaktowych można je przesłać do Centrum Operacyjnego pod poniższymi adresami:

Dane kontaktowe Centrum Operacyjnego Ministerstwa Obrony:

	Telefon	Adres e-mail
Oficer dyżurny:	+45 72850380	FKO-KTP-NMOC-VO@mil.dk
Pomoc Morska:	+45 72850371	mas@sok.dk
Kierownik dyżurny Centrum Operacyjnego:	+45 72850332	
Centrala telefoniczna:	+45 72850000	

Wszelkie aktualizacje muszą być wysłane do Centrum Operacyjnego Ministerstwa Obrony bezpośrednio przez posiadacza pozwolenia.

Spółka Gaz-System S.A. musi przestrzegać wymogów i wytycznych Ministerstwa Obrony, por. warunek 12 pozwolenia.

4.7.8. Środowisko

Program monitorowania NOVANA:

Duńska Agencja Ochrony Środowiska oświadcza, że chce otrzymywać powiadomienia o pracach prowadzonych na Morzu Bałtyckim w obszarze Fakse Bugt, więc należy to wziąć pod uwagę podczas wdrażania programu monitorowania NOVANA.

Monitorowanie:

W odpowiedzi na konsultacje, Duńska Agencja Ochrony Środowiska informuje, że po ułożeniu infrastruktury na Morzu Bałtyckim należy ocenić, udokumentować i zgłosić do Duńskiej Agencji Ochrony Środowiska zakres strat oraz zaburzeń fizycznych wszystkich typów siedlisk na dnie morskim. Ponadto Agencja Ochrony Środowiska zaleca wdrożenie programu monitorowania dyspersji osadów pozwalającego, m.in., zweryfikować podstawy oceny potencjalnego oddziaływania na środowisko przedstawionej w raportach dotyczących oddziaływania na środowisko. Program powinien również dokumentować zakres potencjalnego oddziaływania na wrażliwe siedliska morskie, zob. warunek 18.

Duńska Agencja Energetyczna zaznacza, że zgodnie z art. 33 rozporządzenia nr 1033 z 4 września 2017 ustawy o ochronie środowiska morskiego i rozporządzenia

nr 909 z dnia 10 lipca 2015 w sprawie gotowości na zanieczyszczenie morza przez instalacje naftowe i gazowe, rurociągi i inne platformy, przed oddaniem rurociągu do eksploatacji do Agencji Ochrony Środowiska należy przestać w celu zatwierdzenia plan na wypadek wycieku z rurociągu. Ponadto agencja powołuje się na przepisy dotyczące natychmiastowego zgłaszania wycieków z rurociągu według art. 2 rozporządzenia nr 874 z 27 czerwca 2016 w sprawie zgłaszania zdarzeń zgodnie z ustawą o ochronie środowiska morskiego.

Spółka Gaz-System S.A. musi spełniać wymogi Duńskiej Agencji Ochrony Środowiska w związku z realizacją i eksploatacją projektu, zob. warunek 13 pozwolenia.

Programy monitorowania

Spółka Gaz-System S.A. opracuje programy monitorowania etapów budowy i eksploatacji uwzględniające warunki środowiskowe, które będą podlegały zatwierdzeniu przez Duńską Agencję Energetyczną przed rozpoczęciem układania rurociągu i przed oddaniem go do eksploatacji, zob. odpowiednio 14 i 22.

Informacje uzyskane w ramach programów monitorowania dotyczące wyłącznie warunków środowiskowych muszą zostać udostępnione opinii publicznej natychmiast po ich zatwierdzeniu przez Dowództwo Marynarki Wojennej (warunek 23).

W odpowiedzi na konsultacje urząd federalny Bundesamt für Infrastruktur, Umweltschutz und Dienstleistungen der Bundeswehr poinformował, że jeżeli władze duńskie zażądają od spółki Gaz-System S.A. opublikowania wyników programów monitorowania warunków środowiskowych na etapach budowy i eksploatacji w pobliżu podwodnych poligonów NATO, nie mogą one zostać podane do wiadomości publicznej z uwagi na względy bezpieczeństwa w odniesieniu do partnerów NATO i państw zaprzyjaźnionych, chyba że jest możliwe osiągnięcie wzajemnego porozumienia z niemiecką marynarką wojenną w sprawie materiałów, które mają zostać podane do wiadomości publicznej. W tym przypadku jest niezwykle ważne, aby nie publikować istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa i wrażliwych danych wojskowych NATO i państw zaprzyjaźnionych.

Duńska Agencja Energetyczna przedstawiła niemiecką odpowiedź na konsultacje Dowództwu Marynarki Wojennej, które stwierdziło, że popierają niemieckie żądanie niepodawania do wiadomości publicznej danych z podwodnych poligonów NATO bez wyrażenia zgody przez Niemieckie Ministerstwo Obrony. Dowództwo Marynarki Wojennej sugeruje, aby dane do zatwierdzenia z poligonów w duńskiej WSE były przed publikacją przekazywane przez Dowództwo Marynarki Wojennej Niemieckiemu Ministerstwu Obrony.

Na tej podstawie wymaga się, aby spółka Gaz-System S.A. przekazała Dowództwu Marynarki Wojennej dane zebrane podczas etapów budowy i eksploatacji na

poligonach wojskowych przed ich publikacją, zob. warunek 24. Dane z poligonów dla łodzi podwodnych NATO nie mogą być publikowane ani udostępniane stronom trzecim bez zgody Dowództwa Marynarki Wojennej.

Dowództwo Marynarki Wojennej zastrzega sobie prawo do umieszczenia na statkach kontrolerów, którzy będą prowadzić działania monitorujące na obszarach poligonów w duńskiej WSE.

Gatunki inwazyjne

Materiały służące do stabilizacji rurociągu nie mogą szkodzić florze i faunie, na przykład poprzez uwolnienie gatunków inwazyjnych uwięzionych pomiędzy materiałem skalnym podczas jego zwałowania, zob. warunek 7.

Plany awaryjne

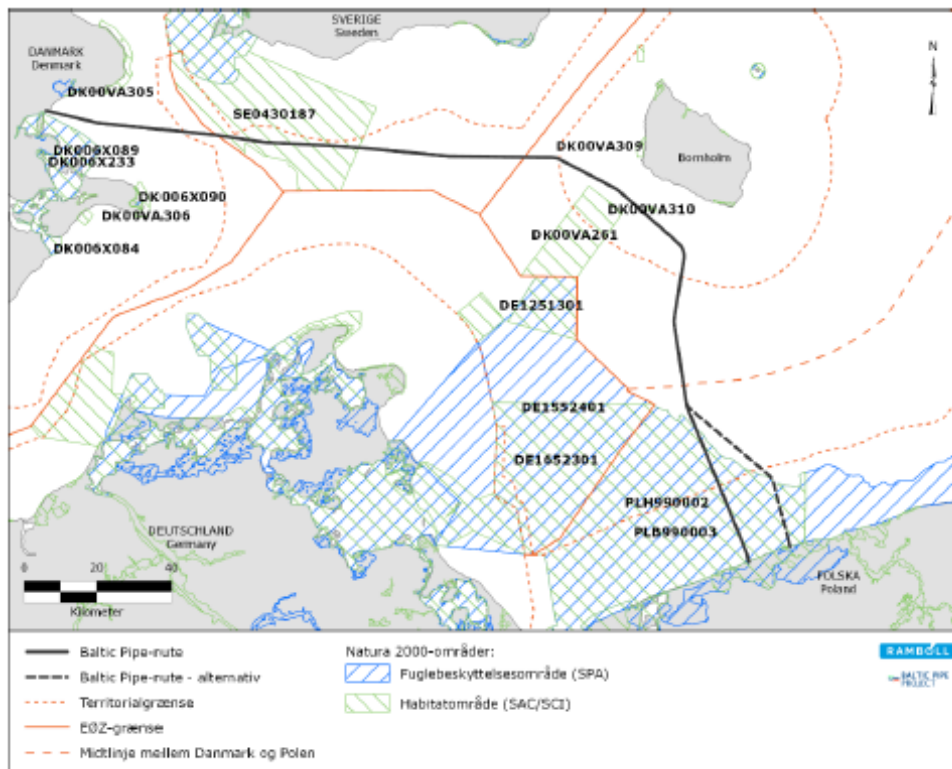
Spółka Gaz-System S.A. musi przygotować plan awaryjny dla wszystkich etapów projektu i uwzględnić w nim skutki uwolnienia odpadów węglowodorowych i innych przypadkowych zdarzeń. Ustalone plany awaryjne muszą być co roku przesyłane do Duńskiej Agencji Energetycznej, zob. warunek 19.

4.7.9. Obszary ochrony przyrody

Morze Bałtyckie — ogólne obszary Natura 2000 i gatunki wymienione w Załączniku IV

Obszary Natura 2000

Jedynymi obszarami Natura 2000, przez które będzie przebiegać trasa rurociągu są obszary w Szwecji i Polsce. Dla tych obszarów przeprowadzono odpowiednie oceny w ramach krajowych ocen oddziaływania na środowisko w Szwecji i Polsce. Trasa rurociągu nie przebiega przez żadne obszary Natura 2000 w Danii. W odległości ok. 8 km od korytarza badania związanego z rurociągiem Baltic Pipe na Morzu Bałtyckim znajdują się cztery duńskie obszary Natura 2000: Stevns Rev (DK00VA305), obszar morski i brzegowy pomiędzy Præstø Fjord a Grønsund (DK006X233, DK006X089 i DK006X084), Adler Grund i Rønne Banke (DK00VA261) oraz Bakkebrædt i Bakkegrund (DK00VA310), zob. Rysunek 2 poniżej.

Rysunek 2 Obszary Natura 2000 na Morzu Bałtyckim.

Stevns Rev (DK00VA305)

Obszar Natura 2000 Stevns Rev (DK00VA305) to obszar siedliskowy położony ponad 8 km od rurociągu Baltic Pipe w zachodniej części Morza Bałtyckiego. Podstawą wyznaczenia są rafy i piaszczyste ławice, które zawsze znajdują się nieznacznie pod wodą. Piaszczyste ławice są położone po wysuniętej najbardziej na północ stronie obszaru siedliskowego (ponad 30 km od miejsca budowy) oraz poza obszarem, na który mogą potencjalnie oddziaływać prace budowlane. Obszar ma powierzchnię 4640 ha, z czego 2546 ha naniesiono na mapy jako rafy, 87 ha jako piaszczyste ławice oraz 52 ha jako rafy zawierające substancje biogenne. Rafę pokrywają makroglony.

W planach zarządzania dla obszarów Natura 2000 na lata 2016-2021 nie ujęto systemu oceny poszczególnych rodzajów siedlisk morskich, jednakże założono ogólny cel, jakim jest osiągnięcie korzystnego stanu ochrony. Połowy komercyjne są dozwolone i odbywają się w wysuniętych najbardziej na południe częściach obszaru. Obecnie nie są uznawane za zagrożenie dla wyznaczonych siedlisk. Ze względu na odległość pomiędzy miejscami potencjalnej dyspersji osadów oraz prowadzenia prac budowlanych a rafą Stevns Rev, wystąpienie znaczącego oddziaływania na ten obszar Natura 2000 jest bardzo mało prawdopodobne. Potencjalne oddziaływanie projektu Baltic Pipe, samo w sobie lub w połączeniu z innymi planami i projektami, najprawdopodobniej nie będzie miało znaczącego wpływu na ten obszar Natura 2000.

Ocena Duńskiej Agencji Energetycznej

W oparciu o dokument „Baltic Pipe, raport dotyczący oddziaływania na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania” oraz przedstawioną tu ocenę istotności dla obszaru Natura 2000 Stevns Rev (DK00VA305), w tym odległości od miejsca potencjalnej dyspersji osadów, Duńska Agencja Energetyczna nie stwierdza, aby projekt na etapach budowy i eksploatacji miał wpływ na podstawę wyznaczenia obszaru ochrony przyrody w odległości około 8 km od korytarza badania rurociągu Baltic Pipe. Duńska Agencja Energetyczna nie uważa zatem, aby było konieczne przygotowanie oceny oddziaływania dla tego obszaru, zob. § 4, ust. 4 rozporządzenia w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na obszarach morskich.

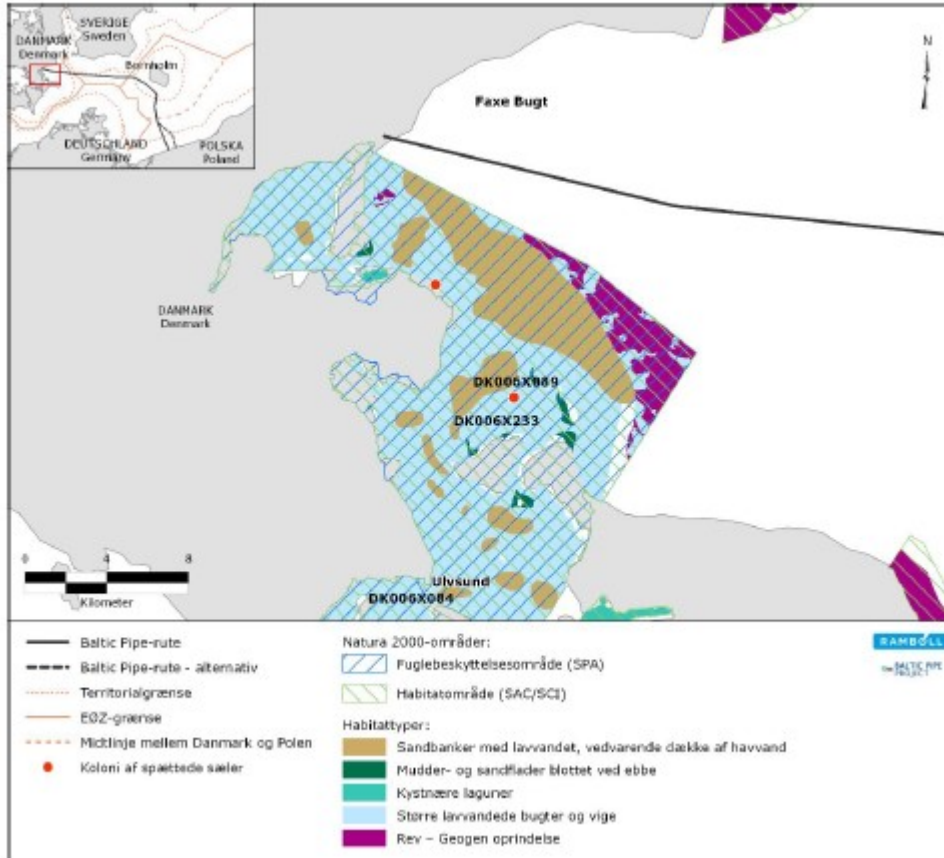
Obszar morski i brzegowy pomiędzy Præstø Fjord a Grønsund (DK006X233, DK006X089 i DK006X084)

Poniżej uwzględniono jedynie obszar morza i siedlisk nadbrzeżnych (SCA) między Præstø Fjord a Grønsund (H147), zgodnie z czym pominięto obszary specjalnej ochrony (OSO).

Obszar morski i brzegowy pomiędzy Præstø Fjord a Grønsund to obszar siedliskowy o powierzchni 32 972 ha, z czego ok. 87% stanowi ocean. Obszar morski obejmujący cieśniny Ulvsund i Grønsund nie ma znaczenia dla obecnego projektu, ponieważ odległość jest zbyt duża, a cały obszar znajduje się w zamkniętej zatoce. Podstawą wyznaczenia tego obszaru jest wiele siedlisk zwierząt oraz występowanie foki płamistej. Obszar jest położony w odległości ok. 1 km od rurociągu. Jak widać na Rysunku 3, ten rodzaj granicy oraz odległość do obszaru projektu (ponad 6 km) nie stwarzają zagrożenia dla lagun przybrzeżnych. Jest to obszar rozmnażania się foki płamistej (mniej niż 40 osobników), a na małej wyspie Eggholm i w północno-wschodniej części Jungshoved istnieją dwie kolonie fok (zob. rysunek 3). W planach zarządzania dla obszarów Natura 2000 na lata 2016-2021 nie ujęto systemów oceny dla poszczególnych rodzajów siedlisk morskich. Jednakże założono ogólny cel, jakim jest osiągnięcie korzystnego stanu ochrony. Stan ochrony foki płamistej uważa się za niekorzystny. W planach zarządzania ocenia się, że zaburzenia w wyniku działalności człowieka stanowią aktualne zagrożenie dla foki płamistej i jest to jedyne zagrożenie zidentyfikowane dla elementów środowiska morskiego ujętych w podstawie wyznaczenia. Wystąpienie znaczącego oddziaływania na siedliska H147 (a także obszary specjalnej ochrony F84 i F89) jest mało prawdopodobne. Ze względu na zmienioną metodę zakopania rurociągu w zatoce Faxe, osady w postaci zawiesiny mogą rozprzestrzeniać się na obszar Natura 2000 i stanowić zagrożenie dla wyznaczonych siedlisk na tym obszarze. Jest on położony w odległości ponad 1 km od miejsca budowy. Wyniki modelowania pokazują, że odpady budowlane w postaci osadów będą miały bardzo ograniczony czas trwania i stężenie, a obszar, na który mogą potencjalnie oddziaływać, znajduje się na granicy tego obszaru chronionego. Z tego względu znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 jest mało prawdopodobne. W związku optymalizacją projektu podczas budowy nie będą ustawiane ścianki

szczelne. Tym samym uznaje się, że wystąpienie znaczącego oddziaływania na wyznaczone gatunek foki jest mało prawdopodobny.

Rysunek 3 Obszar natura 2000 — zaznaczony obszar morski i brzegowy pomiędzy Præstø Fjord a Grønsund ze wskazaniem wyznaczonych siedlisk oraz kolonii fok w granicach obszaru.

Ocena Duńskiej Agencji Energetycznej

W oparciu o dokument „Baltic Pipe, raport dotyczący oddziaływania na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania” oraz przedstawioną tu ocenę istotności dla obszaru morskiego i brzegowego Natura 2000 pomiędzy Præstø Fjord a Grønsund (DK006X233, DK006X089 i DK006X084), w tym wyników modelowania dyspersji osadów oraz ze względu na fakt, że do budowy nie zostaną użyte ścianki szczelne, Duńska Agencja Energetyczna nie stwierdza, aby projekt na etapach budowy i eksploatacji miał wpływ na podstawie wyznaczenia obszaru ochrony przyrody w odległości około 1 km od korytarza badania rurociągu Baltic Pipe. Duńska Agencja Energetyczna nie uważa zatem, aby było konieczne przygotowanie oceny oddziaływania dla tego obszaru, zob. § 4, ust. 4 rozporządzenia w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na obszarach morskich.

Adler Grund i Rønne Banke (DK00VA261)

Obszar siedliskowy Adler Grund i Rønne Bakke obejmuje 31 900 ha i jest położony wyłącznie na obszarze morskim. Planowana trasa rurociągu Baltic Pipe przebiega w odległości 3 km od tego obszaru Natura 2000. Głębokość wody na tym obszarze wynosi od 12 m do 35 m. Podstawę wyznaczenia stanowią rafy (406 ha) i piaszczyste ławice, które zawsze znajdują się nieznacznie pod wodą (13 787 ha). 40% całkowitej powierzchni pokrywają rafy. Na wodach głębszych obszar skalistych raf zmniejsza się, i są one pokryte gatunkami fauny morskiej, głównie omułkami jadalnymi (*Mytilus* spp.). W związku z dużą głębokością dostęp światła jest ograniczony, a flora niemal nie występuje na formacjach rafowych oraz ławicach piaszczystych. W planach zarządzania dla obszarów Natura 2000 na lata 2016-2021 nie ujęto systemów oceny dla poszczególnych rodzajów siedlisk morskich. Jednakże założono ogólny cel, jakim jest osiągnięcie korzystnego stanu ochrony. Obecnie nie zidentyfikowano żadnych zagrożeń dla wyznaczonych siedlisk.

W związku z tym, że w nowym wariantcie trasy rurociągu nie przecina on tego obszaru, nie przewiduje się występowania znaczącego oddziaływania w wyniku obecności rurociągu i niszczenia siedlisk. Jednakże na etapie budowy wyznaczone rafy i piaszczyste ławice na obszarze Adler Grund i Rønne Banke mogą potencjalnie ucierpieć ze względu na rozprzestrzenianie się na obszar Natura 2000 osadów w postaci zawiesiny powstałych w wyniku prac budowlanych, takich jak zakopywanie i układanie rur. Może to oddziaływać na faunę zamieszkującą rafy i piaszczyste ławice. Wzrost stężenia osadów w postaci zawiesiny będzie ograniczony do obszaru wokół miejsca prowadzenia prac budowlanych, w którym to obszarze będzie można go zmierzyć. Wyniki modelowania wykazały jedynie bardzo ograniczony wzrost stężenia osadów w postaci zawiesiny w wyniku prac wykopowych. Wszelkie oddziaływanie na wyznaczone rodzaje siedlisk na obszarze Adler Grund i Rønne Banke jest zatem mało prawdopodobne.

Ocena Duńskiej Agencji Energetycznej

W oparciu o dokument „Baltic Pipe, raport dotyczący oddziaływania na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania” oraz przedstawioną tu ocenę istotności dla obszaru Natura 2000 Adler Grund i Rønne Banke (DK00VA261), w tym wyników modelowania dyspersji osadów, Duńska Agencja Energetyczna nie stwierdza, aby projekt na etapach budowy i eksploatacji miał wpływ na podstawę wyznaczenia obszaru ochrony przyrody w odległości około 3 km od korytarza badania rurociągu Baltic Pipe. Duńska Agencja Energetyczna nie uważa zatem, aby było konieczne przygotowanie oceny oddziaływania dla tego obszaru, zob. § 4, ust. 4 rozporządzenia w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na obszarach morskich.

Bakkebrædt i Bakkegrund (DK00VA310)

Bakbrede i Bakkegrund to niewielki obszar siedliskowy (H212) o powierzchni 300 ha (3 km²) wyznaczony na podstawie raf (226 ha) i piaszczystych ławic, które zawsze znajdują się nieznacznie pod wodą (6 ha). Głębokość wody wynosi od 5 do 20 m. Odległość od planowanego rurociągu Baltic Pipe to około 1,1 km. Formacje

rafowe są w całości pokryte omułkami jadalnymi (*Mytilus* spp.) oraz krasnorostami. Piaszczyste ławice znajdują się na głębokości 10 m. W planach zarządzania dla obszarów Natura 2000 na lata 2016-2021 nie ujęto systemów oceny dla poszczególnych rodzajów siedlisk morskich. Jednakże założono ogólny cel, jakim jest osiągnięcie korzystnego stanu ochrony. Obecnie nie zidentyfikowano żadnych zagrożeń dla wyznaczonych siedlisk. Ze względu na odległość pomiędzy miejscami potencjalnej dyspersji osadów oraz prowadzenia prac budowlanych a obszarem Bakkebrædt i Bakkegrund, wystąpienie znaczącego oddziaływania na ten obszar Natura 2000 jest bardzo mało prawdopodobne.

Ocena Duńskiej Agencji Energetycznej

W oparciu o dokument „Baltic Pipe, raport dotyczący oddziaływania na środowisko — Morze Bałtyckie — Dania” oraz przedstawioną tu ocenę istotności dla obszaru Natura 2000 Bakkebrædt i Bakkegrund (DK00VA310), w tym odległości od miejsca potencjalnej dyspersji osadów, Duńska Agencja Energetyczna nie stwierdza, aby projekt na etapach budowy i eksploatacji miał wpływ na podstawę wyznaczenia obszaru ochrony przyrody w odległości około 1 km od korytarza badania rurociągu Baltic Pipe. Duńska Agencja Energetyczna nie uważa zatem, aby było konieczne przygotowanie oceny oddziaływania dla tego obszaru, zob. § 4, ust. 4 rozporządzenia w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na obszarach morskich.

Pozostałe obszary Natura 2000

Odległość między szwedzkim obszarem Natura 2000 (Sydvästskånes utjövatten) a obszarem duńskich prac budowlanych wynosi ponad 2 km. W połączeniu z ograniczonym czasem trwania i zwiększoną ilością osadów w postaci zawiesiny, osady powstałe podczas prac budowlanych nie będą wywierać istotnego oddziaływania na obszar Natura 2000, zob. „Rurociąg podmorski Baltic Pipe — pozwolenia i projekt, raport Espoo — Dania”. Potencjalne oddziaływanie transgraniczne projektu Baltic Pipe, samo w sobie lub w połączeniu z innymi planami i projektami, nie będzie miało znaczącego wpływu na obszar Natura 2000 Sydvästskånes utjövatten.

Odległość pomiędzy pracami budowlanymi na dnie morskim w duńskiej WSE a granicą z niemieckim obszarem Natura 2000 (Zatoka Pomorska z Ławicą Odrzańską) oraz polskimi obszarami Natura 2000 (Ostoja na Zatoce Pomorskiej i Zatoka Pomorska) wynosi ponad 9 km. W związku z tym szacuje się, że potencjalne oddziaływanie transgraniczne projektu Baltic Pipe, samo w sobie lub w połączeniu z innymi planami i projektami, nie będzie miało znaczącego wpływu na te obszary Natura 2000.

Ponieważ nie występuje znaczące oddziaływanie na jakikolwiek duński obszar Natura 2000 lub znaczące oddziaływanie transgraniczne na bardziej oddalone obszary Natura 2000, uznaje się, że nie wystąpi żadne oddziaływanie na sąsiadującą sieć obszarów Natura 2000.

Gatunki wymienione w Załączniku IV

W zachodnim akwenie Morza Bałtyckiego występują trzy gatunki ssaków morskich: foka plamista (*phoca vitulina*), foka szara (*halichoerus grypus*) i morświn (*phocoena phocoena*). Ponadto na Morzu Bałtyckim sporadycznie obserwowane są inne ssaki morskie, m.in. delfiny (np. *stenella coeruleoalba*), orki (*orcinus orca*), wale białe (*delphinapterus leucas*), ale gatunki te pojawiają się rzadko i nie zostały omówione w tym punkcie. Morświn (*P. phocoena*) jest jedynym ujętym w załączniku IV gatunkiem występującym w duńskich wodach Morza Bałtyckiego. Dla gatunków ujętych w Załączniku IV zostanie przeprowadzona ocena oddziaływania polegającego na celowym zabijaniu oraz zachowaniu funkcji ekologicznych obszarów rozrodu i odpoczynku. Z tego względu obszary rozrodu i odpoczynku wymieniono poniżej. Najbardziej wysuniętą na zachód częścią duńskiego odcinka Morza Bałtyckiego jest obszar, na którym istnieje największe prawdopodobieństwo występowania morświnów. Na obszarze objętym projektem nie są znane żadne szczególne obszary rozmnażania się morświnów. Morświny cały czas pływają i nie mają specjalnych miejsc do odpoczynku. W zachodniej części Morza Bałtyckiego występują dwie populacje morświnów; populacja z Morza Bełtów (*Bælthavs*), która w Basenie Arkońskim występuje przez cały rok, oraz populacja z Morza Bałtyckiego (tj. z Bałtyku Właściwego), która występuje w Basenie Arkońskim w okresie zimowym (od listopada do kwietnia). Spółka oświadcza, że ogólnym planem związanym ochroną tych zwierząt jest wykorzystanie obserwatorów ssaków morskich (MMO), biernego monitoringu akustycznego (PAM) i odstraszaczy fok.

Ocena Duńskiej Agencji Energetycznej

Na podstawie przedłożonej oceny i proponowanych środków łagodzących w celu zminimalizowania oddziaływania na morświny na etapie budowy i eksploatacji, Duńska Agencja ds. nie stwierdza, aby projekt na etapach budowy i eksploatacji celowo wpływał na gatunki wymienione w załączniku IV, lit. a dyrektywy siedliskowej w ich naturalnym środowisku, zwłaszcza w okresach rozrodczych, opieki nad młodymi, zimowania lub migracji, ani nie zniszczy terenów rozrodczych lub odpoczynku na naturalnych obszarach występowania gatunków wymienionych w załączniku IV, lit. a dyrektywy siedliskowej, zob. § 8, ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na obszarach morskich.

Duńska Agencja Energetyczna dokonała przeglądu punktu poświęconego ocenie oddziaływania na środowisko w odniesieniu do ssaków morskich. Zdaniem Duńskiej Agencji Energetycznej, zwałowanie skał nie będzie w znaczący sposób oddziaływało na morświny w proponowanym obszarze Morza Bałtyckiego, jeżeli przed rozpoczęciem zwałowania materiału skalnego w pobliżu statku będzie prowadzona obserwacja zwierząt, a zwierzęta będą odstraszane dźwiękiem generowanym przez sonar. Duńska Agencja Energetyczna chce, aby zwierzęta były odstraszane w ten sposób, zamiast używania odstraszaczy fok, ponieważ odstraszacze są uznawane za urządzenia o zbyt dużej mocy. Szczegółowa

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

specyfikacja generowanego dźwięku musi zostać zatwierdzona przez Duńską Agencję Energetyczną, zob. warunek 8.

Przed rozpoczęciem zwałowania materiału skalnego należy wyznaczyć obserwatorów ssaków morskich i w razie potrzeby odstraszać je dźwiękiem generowanym przez sonar. Szczegółowa specyfikacja generowanego dźwięku musi zostać zatwierdzona przez Duńską Agencję Energetyczną przed rozpoczęciem zwałowania kamieni, zob. warunek 8.

4.7.10. Dziedzictwo kulturowe

Agencja ds. Kultury i Pałaców to krajowy urząd odpowiedzialny za dziedzictwo kulturowe, w tym podwodną archeologię. Duński obszar wstępnych badań dla projektu Baltic Pipe leży w strefie odpowiedzialności Muzeum Łodzi Wikingów w Roskilde.

W odpowiedzi na konsultacje, Muzeum Łodzi Wikingów stwierdza, że nie ma żadnych uwag związanych z przesłanymi informacjami na temat starożytnych zabytków na dnie morskim w Morzu Bałtyckim. Raport dotyczący oddziaływania na środowisko zawiera doskonałe sprawozdanie z obecnych i wymaganych w przyszłości morskich inicjatyw archeologicznych przed rozpoczęciem prac budowlanych.

Muzeum Łodzi Wikingów zwraca również uwagę, że przepisy ustawy o muzeach dotyczą wszystkich działań w ramach projektu i nie jest oczywiste, czy przeprowadzone do tej pory badania obejmują ich wystarczający zakres, np. w przypadku statku układającego wymagającego zakotwiczenia.

Ponadto, powołując się na ustawę o muzeach, art. 29h, ust. 1, zabytki lub wraki odkryte podczas prac budowlanych należy niezwłocznie zgłaszać do Slots- og Kulturstyrelsen, a prace muszą zostać natychmiast przerwane, zob. warunek 15.

Duńska Agencja Energetyczna nie ma dalszych uwag dotyczących dziedzictwa kulturowego.

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Załącznik nr 1: Lista adresów zaangażowanych władz duńskich

Energistyrelsen
(Duńska Agencja Energetyczna)
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 Copenhagen

Miljøstyrelsen
(Duńska Agencja Ochrony Środowiska)
Tolderlundsvej 5
5000 Odense C

Søfartsstyrelsen
(Duński Urząd Morski)
Casper Brandts Plads 9
4220 Korsør

Forsvarskommandoen
(Duńskie Dowództwo Obrony)
Dowództwo Marynarki Wojennej
Herningvej 30
7470 Karup J

Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse
(Duńska Agencja Nieruchomości Ministerstwa Obrony)
Arsenalvej 55
9800 Hjørring

Slots- og Kulturstyrelsen
(Agencja ds. Kultury i Pałaców)
Center for kulturarv
Fejøgade 1
4800 Nykøbing Falster

Fiskeristyrelsen
(Duńska Dyrekcja Generalna ds. Rybołówstwa)
Nyropsgade 30
1780 København V

Kystdirektoratet
(Duński Urząd ds. Wybrzeży)
Højbovej 1
7620 Lemvig

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Arbejdstilsynet
(Duński Inspektorat Pracy)
Landskronagade 33
2100 København Ø

Udenrigsministeriet
(Ministerstwo Spraw Zagranicznych Danii)
Asiatisk Plads 2
1448 Copenhagen

Geodatastyrelsen
(Duńska Agencja ds. Danych Geologicznych)
Lindholm Brygge 31
9400 Nørresundby
Dania

Załącznik nr 2: Podsumowanie konsultacji krajowych

Załącznik nr 3: Podsumowanie konsultacji międzynarodowych (Konwencja z Espoo)

Spis treści

1.	Permit	2
1.1.	Decision.....	2
1.2.	Conditions	3
1.3.	Complaints	7
2.	Application.....	8
2.1.	Applicant.....	8
2.2.	Application materials	8
2.3.	Baltic pipe projectet.....	9
2.4.	Location of the Danish section of the pipeline project	9
2.5.	Schedule	10
2.6.	Technical considerations.....	10
2.6.1.	Seabed intervention works.....	10
2.6.2.	Crossing of infrastructure	11
2.6.3.	Hydrocarbon content and composition of the gas	12
2.6.4.	Design	12
2.6.5.	Tunnel construction and laying the pipeline.....	14
2.6.6.	Decommissioning.....	15
2.7.	Safety conditions	15
2.7.1.	Risk assessment	15
2.7.2.	Route selection	16
2.7.3.	Safety of sailing	16
2.7.4.	Fishing.....	17
2.7.5.	Diving operations	17
2.7.6.	Protection zone / Security zone	19
2.7.7.	Chemical and conventional ammunition and military training areas	19
2.7.8.	Environment	20
2.7.9.	Nature protection areas.....	21
2.7.10.	Cultural heritage.....	22
3.	Assessment of environmental impact (EIA).....	24
4.	Authorities' comments and assessment	29
4.1.	Applicant.....	29
4.2.	Application materials	29
4.3.	The Baltic Pipe project	29
4.4.	Location of the Danish section of the pipeline project	29
4.5.	Schedule	30
4.6.	Technical considerations.....	30
4.6.1.	Seabed intervention works.....	30
4.6.2.	Crossing of infrastructure	30
4.6.3.	Content of hydrocarbons and composition of the gas	31
4.6.4.	Design	31
4.6.5.	Laying of the pipeline	32

Niniejsze tłumaczenie zostało udostępnione wyłącznie jako udogodnienie, a w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy wersją duńską a angielską, wersja duńska ma pierwszeństwo pod każdym względem.

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

4.6.6.	Decommissioning	33
4.7.	Safety and environmental conditions	33
4.7.1.	Risk assessment	33
4.7.2.	Route selection	33
4.7.3.	Safety of sailing	34
4.7.4.	Fishing	34
4.7.5.	Diving operations	35
4.7.6.	Protection zones and safety zones	35
4.7.7.	Chemical and conventional ammunition and military training areas	35
4.7.8.	Environment	36
4.7.9.	Nature protection areas	38
4.7.10.	Cultural heritage	45
Annexe 1: Mailing list of key Danish authorities involved		46
Annexe 2: Summary of national consultations		47
Annexe 3: Summary of international consultations (Espoo Convention)		47

